

LESNICKÝ DEN

Str. 18



VLS i loni se ziskem
Hospodářské výsledky
na str. 8

Nástup buku
O trendech ve výsadbě
na str. 10

02

ČERVEN
2019

Slovo má

Michal Frnoch / ředitel divize Horní Planá



Milé kolegyně, milí kolegové, vážení čtenáři,

v den, kdy jsem byl osloven, abych sepsal úvodník do letního čísla, tak na Šumavě vesele poletoval sníh a teplota atakovala nulu. A to byla polovina května. Že by konečně letošní rok byl „standardní,“ co se týká teplot a srážek? Kéž by. Po velmi teplých a suchých letech by to bylo více než potřeba, jelikož v republikovém měřítku si bez pomoci příznivého počasí těžko s kůrovcovou kalamitou rychle poradíme. A bez dostatečné vláhy nám nově založené kultury budou jen těžko odrůstat.

U divize Horní Planá je letošní rok od začátku ve znamení zpracovávání nahodilých těžeb, kde, jako u nás obvykle, byl hlavním činitelem vítr. Jarní zalesnění proběhlo bez větších provozních komplikací, kvalita sazenic byla dobrá. Teď se naplno věnujeme ochraně a obraně lesů proti tomu malému broučku, co páchá takové škody. Všichni si dobře uvědomujeme, že největším úkolem divize je a bude ochrana našich velmi kvalitních smrkových lesů, které budou do budoucna pro ekonomiku našeho podniku strategicky důležité. A také trochu té myslivosti, když už máme dobu lovu srnců. Rybářům se zase povedl jarní výtěr pstruhů a konečně po delší době to vypadá na plné sádky.

Začínají se nám také v podobě vzrůstajících tržeb postupně vracet prostředky vynakládané na revitalizaci naší divizní provozní „speciality“ – rekreačního zařízení Olšina. Věříme, že ani letošní rok, a především nastávající hlavní sezóna, nebude výjimkou. Vedle rekreatantů a dalších návštěvníků má na tom svůj podíl i armáda, jejíž poptávka po stravovacích službách neustále roste, nyní již na rekordní odběr 400 jídel denně. Brzy také budou dokončeny nové chatky, které výrazně navýší kapacitu nejoblíbenějšího ubytovacího standardu u rybníka Olšina. Zkrátka, stále se snažíme hledat cesty k rozšíření a zlepšení nabízených služeb.

V poslední době jsme my lesníci často laickou veřejností a některými „ochránci přírody“ označováni za hlavní viníky kalamity. Mrzí mě, že neumíme naši činnost ve stávající ukřičené mediální době plnohodnotně „prodat.“ Vlastně umíme, ale jen mezi sebou. Jsme to přece my, kdo vynakládá velké pracovní úsilí a finanční prostředky, aby naše lesy byly opět zelené. U některých aktivistů, kteří nás kritizují, ani nevím, jaký je jejich hlavní zájem!?

Na závěr mi dovoluji, vzhledem k tomu, že toto číslo vychází v letních měsících, popřát všem, kteří budou čerpat dovolenou pěkné zážitky a hodně pohody. A pokud nemáte ještě detailně naplánováno, kam všude byste se chtěli podívat, pamatujte na to, že na jihu Čech je úchvatný kus přírody jménem Šumava...



Ředitel Vojenských lesů
a statků ČR, s.p., Petr Král
si Vás dovoluji pozvat na

Soutěž ve střelbě Vráž 2019

pátek 13. září 2019

registrace 7.30 – 8.45, start 9.00

Parcourová střelnice
Vráž u Chocerad
GPS: 49.8528994N, 14.8072461E

SOUTĚŽ ČTYŘČLENNÝCH DRUŽSTEV NA 80 TERČŮ

Po celou dobu soutěže
bude připraveno malé občerstvení

Přihlášky a doprava zaměstnanců VLS
jsou zajišťovány prostřednictvím vedení
jednotlivých organizačních útvarů

Obsah

- 3 - Slovo má
- 4 - Foto vydání
- 6 - Krátce
- 8 - Hospodaření VLS
- 10 - Výsadba buku u VLS
- 12 - Tetřivci na Libavě
- 14 - Příspěvek na přezimovací obůrky
- 17 - Čerpání dotací z veřejných zdrojů
- 18 - Lesnický den
- 20 - Národní šampionát dřevorubců
- 22 - Heřmánky letos „praskaly ve švech“
- 23 - Doupovské trofeje opět lákaly
- 24 - Oslavy dětského svátku na Olšině
- 25 - Lesní pedagogika
- 28 - Střípky z historie lesní správy Strašice
- 30 - Pomník v Ralsku
- 34 - Z podniku
- 35 - Fotosoutěž

Redakce

Vydává:

Vojenské lesy a statky ČR, s. p.
IČ: 00000205
Pod Juliskou 1621/5, 160 00 Praha 6
Tel.: 220 405 106
Fax: 224 310 921
E-mail: info@vls.cz
Web: www.vls.cz

Redakce:

Vojenské lesy a statky ČR, s. p.
Pod Juliskou 1621/5, 160 00 Praha 6
Tel.: 777 723 593
Fax: 224 310 921

Šéfredaktor:

Jan Sotona

Předseda redakční rady:

Ing. Pavel Češka Ph.D.

Členové redakční rady:

Ing. Michaela Veselá
Mgr. Jan Kobr

Registrace:

MK ČR E 163 15 pod zn. 14787/2005
ze dne 24. 10. 2005

Foto titulní strana:

Jan Sotona

Uzávěrka příštího čísla:

15. srpna 2019
Neprodejně, vychází nákladem 800 kusů.

FOTO VYDÁNÍ

Poslední tok tetřívka na Libavé?

Fotografie z Čermné na Libavé zachycuje jednoho z posledních kohoutků tetřívka na Libavé. Letos během toku napočítali kolegové z divize v Lipníku nad Bečvou tři samečky, ještě před dvěma desítkami let to býval více než desetinásobek. Rapidní úbytek tohoto živočicha (s nímž se ostatně potýkají i v jiných lokalitách) nezastavil ani záchranný program, který kolegové spustili před čtyřmi lety. Více v článku na str. 12

Foto: Lukáš Kovár





VLS NA NATURA VIVA OPĚT PREZENTOVALI „LESPEDI“

Rukama podnikových lesních pedagogů prošly za pět květnových dnů na výstavišti v Lysé na Labem stovky malých zájemců o lesnictví a myslivost.

Podnikovou prezentaci na jedné z největších oborových výstav, která proběhla od středy 22. do neděle 26. května, zajistili lesní pedagogové ředitelství společně se specialisty z divizí Hořovice, Mimoň a Karlovy Vary.

Děti na stánku VLS mohly otestovat své znalosti při poznávačce přírodnin či počítání letokruhů a spoustě dalších aktivit.

Všichni účastníci programu si odnesli drobné dárky, které pro ně měli lesní pedagogové, po splnění úkolů, nachystány.



DALŠÍ SEMINÁŘ LESNICKÉHO PARKU BEZDĚŽ

Seminář s pochůzkou na téma aktuálního stavu lesnické typologie uspořádal v květnu Lesnický park Bezděz v Doksech a v lesích Dokesko-mimoňské pánve.

Akce se zúčastnilo 37 osob převážně provozních lesníků, ale také z řad Agentury ochrany přírody a krajiny



ŠKOLKAŘI ZKOLAUDOVALI UNIKÁTNÍ HALU

Ředitel Vojenských lesů a statků ČR Petr Král společně s ředitelkou odboru řízení organizací Ministerstva obrany ČR Martou Kopeckou v pátek 26. dubna slavnostně otevřeli novou expediční a skladovací halu, která bude sloužit ke zpracování a zabalení sazenic lesních stromků tak, aby byly schopné další přepravy.

Unikátní technologie haly ve školkařském středisku VLS ve Lhotě u Staré Boleslavi umožňuje sazenice stromků uskladnit v nízkých teplotách, aby nedocházelo k jejich předčasné degradaci. „Jde o novou moderní technologii využívanou především ve Skandinávii. Skladování sadebního materiálu je zde zajištěno ve stálé teplotě od -2 do -3 stupňů Celsia. Sazenice jsou v mrazícím zařízení paradoxně chráněny proti mrazu, a to před případnými nižšími venkovními teplotami. Technologie umožňuje posun dodávky sazenic v čase bez

ztráty na jejich kvalitě a jejich okamžitou expedici kdykoliv v zimním nebo jarním období, kdy nastane i krátkodobě vhodné počasí k výsadbě,“ dodal vedoucí lesní výroby Pavel Češka.

K tomuto účelu vojenské lesy vybudovaly ocelovou halu o půdorysné ploše 60,58 metru x 15,57 metru, která je vnitřními stěnami rozdělena na výrobní halu, chladič klimatizovaný box a mrazicí box. Součástí haly je také technologická místnost o půdorysné ploše 10,58 metru x 10,50 metru, která je přistavěna ke stěně hlavní lodi. Ocelová hala je založena na železobetonových patkách, na kterých je vystavěna ocelová rámová konstrukce z válcovaných profilů. Střešní plášť a obvodové stěny včetně příček jsou obloženy tepelně izolačními panely.

Do nové technologie VLS investovaly necelých 26 milionů korun.

Přednáška vnesla do současné debaty o budoucnosti v momentálním stavu lehké paniky kůrovcové kalami ty určitý nadhled. Vyplynulo z ní, že epizody dominance a vzápětí útlumu výskytu některých druhů dřevin jsou z výsledků předložených analýz zřejmé, předvídatelné a normální. Z odborné práce navíc plyne, že borovice je dřevina typická, vítězí a přirozená v celé této oblasti.

Účastníci semináře si následně v terénu prohlédli čtyři stanoviště. „Jak v sále, tak v terénu přispěl seminář k objasnění změn lesnické typologie, připravil všechny na obnovu oblastních plánů rozvoje lesů a upevnil znalosti a představy o minulosti, současnosti a budoucnosti lesů v oblasti pískovcové plošiny,“ uzavřela ředitelka Čacká.



ŠUMAVSKÝM KOLEGŮM POMOHLA S OBNOVOU LESŮ KOSMETICKÁ FIRMA

Kosmetická firma TianDe, zaměřující se na produkty vycházející z receptur tradiční čínské medicíny, pomohla na jaře kolegům z Horní Plané s obnovou lesů. Korporace finančně přispěla na výsadbu pěti tisíc sazenic lesních dřevin, část její zaměstnanci sami zasadili v rámci teambuildingové akce.

„Oceňujeme její zájem o životní prostředí a podporu lesníků v současném období ovlivněném kůrovcovou kalamitou,“ uvedl ředitel divize Michal Frnoch.

Jednatel firmy TianDe Vladimír Strokotov v této souvislosti přislíbil lesníkům spolupráci i v příštím roce.

DŘEVORUBCI VLS LADILI PŘED ŠAMPIONÁTEM FORMU ÚSPĚŠNĚ

Třetí ročník soutěže pro dřevorubce, kteří používají stroje předního světového výrobce motorových pil ze Švédska, svedl o předposledním květnovém víkendu do Ratají nad Sázavou opět špičkové závodníky a na tomto mítinku, který je poslední zkouškou před národním šampionátem, prověřil jejich formu. Soutěže se zúčastnila dvacítka závodníků, z nichž šest startovalo v juniorské kategorii, a závodníci z řad našeho státního podniku se v ní neztratili.

Za VLS soutěžili Jindřich Fazekaš a Pavel Češka v kategorii Profesionál a Marek Knotek v kategorii Junior.

Dřevorubci VLS získali medaile ve všech pěti dílčích disciplínách, o které se rozdělili Fazekaš a Češka. Jindřich Fazekaš získal stříbro v kácení a bronzové medaile ve výměně řetězu, kombinovaném řezu a odvětvování. Stříbrnou medailí v řezu na

„Obnova lesů postižených důsledky klimatických změn v posledních letech je v současné době jednou ze společenských priorit této země. My jsme proto rádi, pokud si to začíná uvědomovat soukromý sektor, a firmy tuto prioritu také promítají do svých marketingových programů společenské odpovědnosti. Les má vedle hospodářských aspektů také celou řadu funkcí celospolečenského významu v čele se strategickým vlivem na zadržování vody. Určitě se proto takovému spolupráci nebudeme bránit ani v budoucnosti,“ uvedl ředitel VLS Petr Král.



PŘIHLAŠTE SE NA BĚHEJ LESY

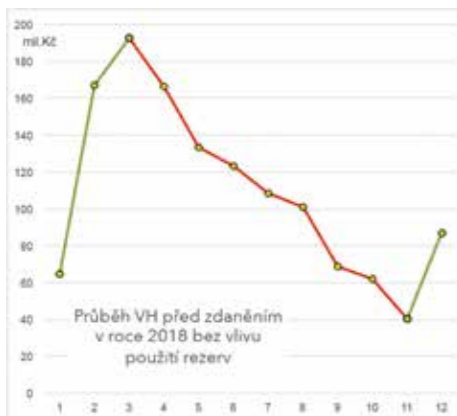
Brdy, Bílá v Beskydech pod Lysou horou, Jizerské hory a na závěr Boletice na Šumavě. To jsou čtyři mítinky, které letos ještě nabízí populární běžecký seriál pro širokou veřejnost Běhej lesy. A protože jsou Vojenské lesy a statky hlavním partnerem seriálu, mají zaměstnanci státního podniku možnost do kteréhokoliv mítinku odstartovat zadarmo. Pokud tedy máte ambici porovnat si, jak Vám to v konkurenci dalších amatérských runnerů běhá, řekněte si o kód pro bezplatnou registraci kolegovi Martinu Štrougalovi. Napište mu na e-mail martin.strougal@vls.cz, vždy nejpozději 4-5 dní před závodem, který probíhá vždy v sobotu. Brdy letos startují 20. července, Bílá v Beskydech 10. srpna a závod Jizerskými horami 31. srpna. Závěrečný mítink na Boleticích, který již potřetí tradičně hostí VLS, pak odstartuje z podnikového rekreačního zařízení na Olšině v sobotu 14. září, letos mimořádně jako noční závod. Vedle dětských běžeckých tras na 500 a 1000 metrů si můžete vybrat vždy ze dvou tratí, jejichž délka se pohybuje okolo 10 a 20 kilometrů.

Více zjistíte na www.behejlesy.cz.

VLS UDRŽELY HOSPODAŘENÍ V ČERNÝCH ČÍSLECH

Masivní nahodilé těžby především na moravských lesnických divizích státního podniku, strmý pád realizačních cen na trhu s dřívím o třetinu a naopak prudký nárůst nákladů na pěstební činnost o čtvrtinu. To byla realita, se kterou se Vojenské lesy a statky potýkaly v roce 2018. I přesto hospodaření podniku skončilo s kladným výsledkem - ziskem 87 milionů před zdaněním.

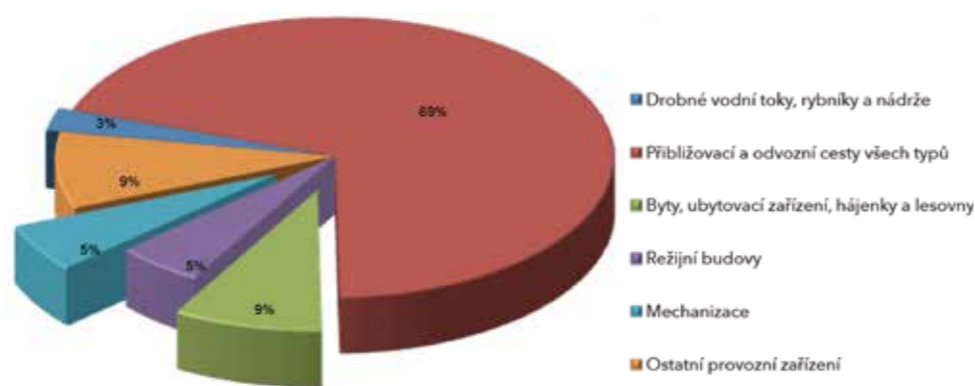
Rok 2018 se zcela nesl ve znamení zpracování nahodilé těžby v usychajících lesních porostech za doprovodu kůrovcové kalamity. Ta se z původního ohniska na severní Moravě rozšířila na Českomoravskou vysočinu a pomístně prakticky do celé ČR. V důsledku toho už trh se dřívím nebyl schopen absorbovat nadměrnou nabídku dříví a cena, už tak zvolna klesající, začala od konce února rychle padat. Během sedmi měsíců kleslo průměrné zpeněžení dříví podniku z úrovně kolem 1350,- Kč/m³ na 900,- Kč/m³ a výnosy z prodeje dřeva přestaly dostávat k udržení alespoň vyrovnaného hospodaření, zatíženého vysokými náklady na pěstební činnost v důsledku nadměrné těžby minulých let. Výsledek hospodaření před zdaněním, očištěný o vliv použití rezervy na pěstební činnost, klesal nepřetržitě od konce března až do měsíce listopadu včetně a teprve v prosinci umazal něco z předchozích ztrát v důsledku proúčtování majetkových operací, zaúčtování bonusů za dříví a dohadných položek k výnosům (zejména dotace). Popsaný průběh zachycuje graf:



S ohledem zpracování kalamity zejména na moravských divizích Lipník nad Bečvou a Plumlov byla těžba na ostatních lesních divizích omezena a hrubý zisk podniku byl proto vytvořen velmi nepravidelně - s rozhodujícím podílem na zmíněných divizích,

šení stavu infrastruktury prostřednictvím nákladů na opravy a udržování dlouhodobého majetku. Procentní podíl jednotlivých typů oprav na celkově vynaložených nákladech ve výši 104,8 mil. Kč zachycuje připojený graf:

Opravy a údržba dlouhodobého majetku



v menší míře na divizi Horní Planá. Symbolickým ziskem skončilo hospodaření divize ostraha a služeb, která poskytuje servis Ministerstvu obrany za nákladové ceny, dobrý výsledek (17,3 mil. Kč před zdaněním) vykázala divize zemědělské výroby.

Náklady na pěstební činnost znovu zaznamenaly podstatné meziroční zvýšení - jako odraz stále se zvyšující hladiny těžby dříví a přesáhly částku 490 mil. Kč, což představuje meziroční vzestup o 124,8 mil. Kč. Nejvíce peněz bylo vynaloženo na obnovu lesa - celkem 224 mil. Kč, ochranu mladých lesních porostů - 84 mil. Kč, vyklizování ploch po těžbě - 50,4 mil. Kč, přípravu půdy pro obnovu lesa - 31,4 mil. Kč a ochranu lesa - 24,7 mil. Kč.

Stejně jako předchozích letech byla průměrná pozornost věnována zlep-

Z hlediska celkových výnosů a nákladů skončil uplynulý rok i přes pokles tržeb za vlastní výroby a služby nad čísla roku předchozího díky tomu, že se v nákladech i výnosech promítly operace s cennými papíry. Celkové výnosy dosáhly 3.177,5 mil. Kč a jsou tak vyšší o 256,1 mil. Kč proti roku 2017, celkové náklady jsou při 3.102,2 mil. Kč o 558,1 mil. Kč vyšší než v roce předchozím.

Ve struktuře výnosů VLS za rok 2018 jsou samozřejmě stále hlavní položkou tržby za dříví (53% celkových výnosů), stále významnější je i celkový objem výkonů pro Ministerstvo obrany (19%), který opět zaznamenal meziroční nárůst - tentokrát o 129,1 mil. Kč na celkových 601,9 mil. Kč (z části také výkony, provedenými v muničním skladu Vrbětice na žádost velitele zásahu mimořádné udá-

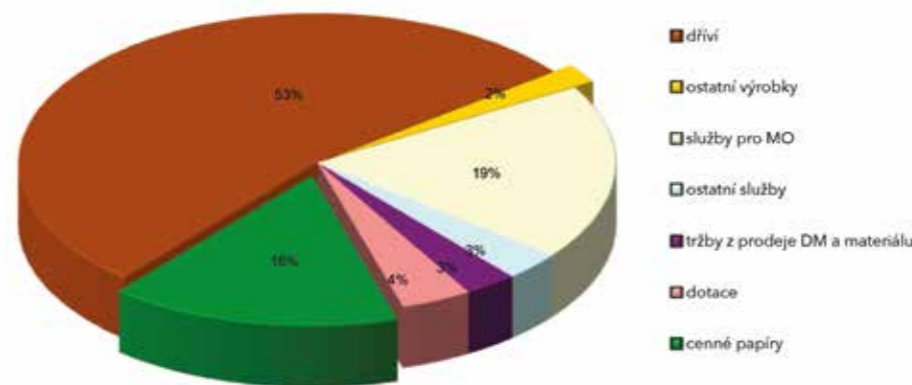


losti), případně další složky výnosů, jak dokumentuje následující graf:

(+81,1 mil. Kč). Poměrně významně vzrostla účetní hodnota stálých aktiv

Investice do dlouhodobého majetku dosáhly celkové výše 314,4 mil. Kč, z toho do nehmotného majetku 10,1 mil. Kč a do hmotného majetku 304,3 mil. Kč.

Výnosy VLS ČR, s.p. v roce 2018



Na celkovém objemu výnosů se tržby za zboží, výrobky, služby a zbytný majetek podílí 80 %, zbytek tvoří položky, které nemají charakter tržeb, např. plnění pojišťoven, finanční výnosy a dotace (3,79%, převážně do zemědělství).

(+203,3 mil. Kč), zejména pozemků (+77,8 mil. Kč) a staveb (+90,6 mil. Kč). Díky investicím do obnovy strojního vybavení se zvýšila i hodnota movitých věcí a jejich souborů (+16,3 mil. Kč).

Stav rezerv se meziročně nepatrně zvýšil - o 2,3 mil. Kč (bez rezervy na daň z příjmů) dosáhly celkové hladiny 1280,3 mil. Kč. Tento příznivý stav, společně s nulovým zadlužením podniku, vytváří předpoklad udržení přijatelné kondice společnosti i v očekávaném období ztrát.

Výsledek hospodaření VLS před zdaněním ve výši necelých 87 mil. Kč se po zaúčtování rezervy na daň z příjmů (-17 mil. Kč), doúčtování rozdílů mezi rezervou na daň z příjmu z roku 2017 a skutečně odvedenou daní (+2,3 mil. Kč) a proúčtování odložené daně (+3,2 mil. Kč) dostává na hodnotu 75,3 mil. Kč čistého zisku k rozdělení.

Zůstatky na účtech rezerv k 31. prosinci 2018 (bez rezervy na daň z příjmu)

Rezervy celkem	1 280 352 tis. Kč
Rezerva na pěstební činnost	605 361 tis. Kč
Rezerva na rekultivaci lomu	58 tis. Kč
Rezerva na odstupné	6 187 tis. Kč
Rezerva na řešení následků kalamit	648 660 tis. Kč
Rezerva na výstrojní součásti	17 975 tis. Kč
Rezerva na soudní spory	2 110 tis. Kč

STOUPAJÍCÍ TREND VÝSADBY BUKU U VLS

Vojenské lesy a statky ČR, s. p. (dále jen VLS) mají v projektech na rok 2019 naplánováno historicky největší zalesňování přes 23 milionů sazenic za dobu své 90 leté historie podniku. Bude zalesněno 3,5 tisíce hektarů lesa a z toho dvě třetiny budou tvořit listnaté dřeviny zejména pak dřevina buk.

Bilance holin a obnova lesa

V roce 2018 nadále pokračovaly extrémní nahodilé těžby na divizi Plumlov a Lipník nad Bečvou (1 043 tis. m³) a tím docházelo i k opětovnému nárůstu konečné plochy holin (cca 400 hektarů) oproti konečnému stavu roku 2017.

V roce 2018 bylo zalesněno o 539 ha ploch holin více než v roce předchozím a o více než 1 600 ha, tj. dvojnásobně, více než vykazuje dlouhodobý průměr. Podíl vykázané přirozené obnovy meziročně klesl z 12 na 9 %, a to především z důvodu přednostního

zpracovávání nahodilých těžeb, kdy je prakticky znemožněna systémová práce s podporou a uvolňováním přirozeného zmlazení.

Umělá obnova buku u VLS

Vlivem klimatické změny, která má za následek zvyšování průměrné roční teploty, absence zim s bohatou sně-

Tabulka č.2 - Vývoj obnovy lesa v letech 2015 - 2018						
Ukazatel	MJ	2015	2016	2017	2018	2019*
Obnova lesa celkem	ha	1816	2188	2618	3157	3509
- z toho umělá obnova lesa (první)	ha	1188	1399	1927	2446	2967
- z toho přirozená obnova	ha	289	258	266	274	70
- podíl přirozené obnovy	%	20	15	12	9	
- z toho opakované umělé zalesnění	ha	339	532	425	437	472
- podíl opakovaného zalesnění	%	19	24	16	14	
Nezdar zalesnění	ha	539	398	477	439	
- podíl nezdaru na celkové obnově	%	30	18	18	14	



Prostokořená sazenice buku na LHC Myslejšovic (duben 2019)

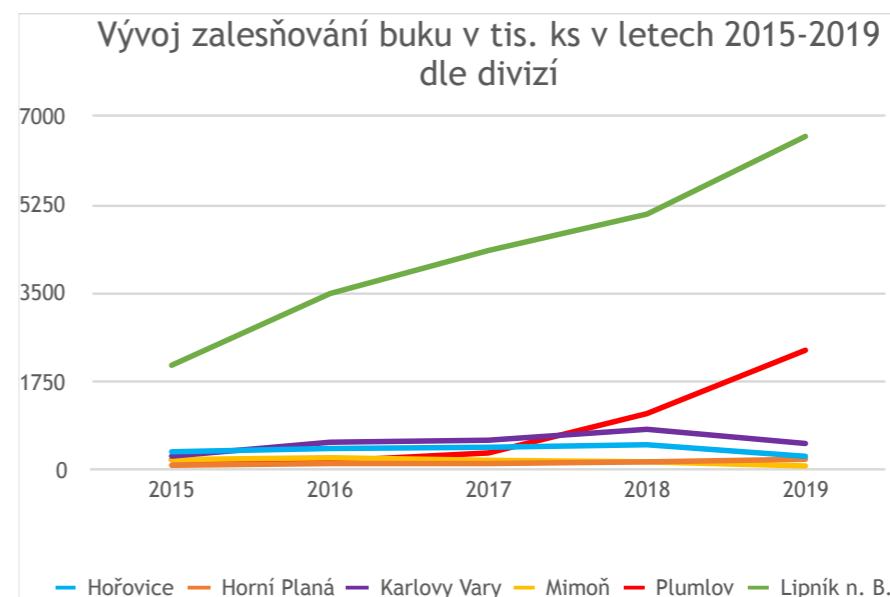
Tabulka č. 1 - Bilance holin rok 2018 v ha								
Stav k 1.1.	Přirůstky holin				Úbytky holin			Stav k 31.12.
	Těžba	Nezdar	Jinak	Celkem	Zalesnění	Přir. obn.	Celkem	
2688	3000	444	0	3444	2883	274	3157	1975



hovou pokrývkou a dlouhodobějšími mrazy, časnější příchod jara a snižování objemu ročních srážek dochází u VLS k postupné změně v druhové skladbě dřevin při obnově lesa. V roce 2019 je naprojektováno zalesnit listnatými sazenicemi 63 % ploch holin a 37 % ploch holin jehličnatými sazenicemi. Největší zastoupení při zalesňování má dřevina buk 44 %, což představuje 10 055 tis. ks sazenic. Zvyšováním podílu buku a vytváření směsi dřevin je předpokladem pro vyšší stabilitu a odolnosti nově založených porostů.



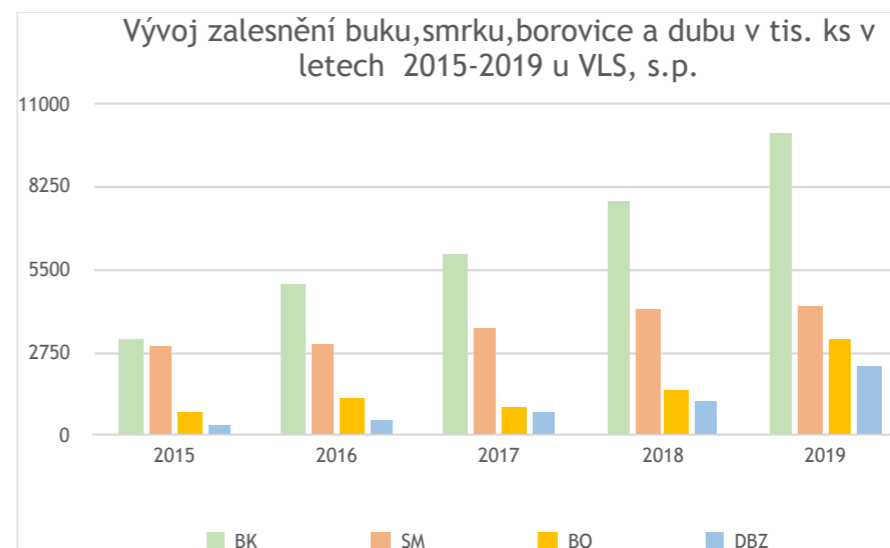
Holina na LHC Rychtářov (duben 2019)



Sadební materiál buku založený u místa výsadby na LHC Arnoštov (duben 2019)

ny. Zvyšuje se také nárůst zalesňování i jinými dřevinami. U listnatých dřevin je to především dub a u jehličnatých dřevin borovice. Od roku 2015 se jedná u dubu o šestinásobné navýšení a u borovice o třináásobné. Naopak dřevina smrk kulminuje v rozmezí 3-4 000 tis. ks sazenic a k výraznému navýšování nedochází.

Tomáš Ondrouch
specialista pro lesní výrobu



Největší nárůst zalesňování bukem je na divizi Plumlov a Lipník nad Bečvou. Na divizi Plumlov je v porovnání s rokem 2018 plánováno dvojnásobné zalesňování bukem z 1 116 tis. ks na 2 370 tis. ks. Na divizi Lipník nad Bečvou dochází pravidelně každým

rokem ke zvyšování objemu zalesňování dřevinou buk.

Obnova lesa dřevinou buku se zvýšila od roku 2015 z 3 200 tis. ks sazenic na 10 055 tis. ks, to představuje trojnásobné zvýšení výsadby této dřeviny.



Prostokořená sazenice dubu na LHC Klášterec nad Ohří (květen 2019)

(POSLEDNÍ) TETŘÍVCI NA LIBAVÉ JEŠTĚ TOKAJÍ

Ve Světě myslivosti č. 4/2019 vyšel článek „Mýty v ochraně tetřeva a tetřívka“ autorů Jiřího Porkerta, Miloslava Hromádka a Martina Mikoláše. V tomto článku autoři hodnotí míru negativních vlivů na stavy tetřeva hlušce a tetřívka obecného na území České republiky. V závěru článku uvádějí, že v současnosti rozsáhlé odumírání smrkových a borových lesů na Moravě a ve Slezsku by nemuselo být, z pohledu tetřívka obecného, nic nepříznivého. Na několika místech v uvedeném článku uvádějí, že největší vliv na mizení obou těchto druhů má změna prostředí - mizení potřebného bylinného patra a dostatečné početnosti a diverzity bezobratlých, jež jsou vázaní na prostředí s vysokou půdní vlhkostí - prameniště a rašeliniště - místa s řídkým porostem a dostatečným osvětlením bylinného patra. Predačnímu tlaku a vlivu zvýšeného pohybu lidí nepřikládají až takový význam.



Myslím si, že skutečnost na Libavé je poněkud jiná. Nejvyšší stavy tetřívků, dle dochovaných informací byly v honitbě Libavá v 70. letech minulého století a následně v první polovině let 90. Po celých 23 let tetřívka zdatně odolával tlaku největšího predátora, jakého jsem v našich honitbách kdy viděl - sovětského vojáka. Lokality, na nichž se tetřívci dlouhodobě vyskytují, mají s různými modifikacemi celou dobu obdobný charakter, intenzita výcviku vojsk se, oproti období pobytu „spřátelených armád,“ v 90. letech a v první i druhé dekádě jednadvacátého století výrazně snížila, jen ten predáční tlak se nijak nesnížil, právě naopak enormně narostl. A dle mého mínění to byl právě tento faktor, který

ze životaschopné populace tetřívka obecného na Libavé učinil v průběhu posledních dvaceti let populaci zbytkovou. Rok 2019 byl ještě rokem, kdy jarní „předední“ (výraz pro oněch několik minut, kdy noc už není nocí a ráno ještě není ránem) na Libavských vojenských střelnicích ještě vital hlas prvních bekasin, trylek probouzejících se skřivanů i sporadické pšoukání tetřívků. Jak dlouho?

Od počátku osmdesátých let začaly výrazně narůstat stavy predátorů, kteří mají v podmínkách Libavé, dle mého mínění a zkušeností, největší vliv na populaci tetřívka. Na jedné straně se jedná o krkavce, jehož první výskyt zde byl zaznamenán v roce 1982. Na

straně druhé je to prase divoké, jehož stavy se od roku 1982 zvýšily několikanásobně. Kdo pak viděl v jarních měsících tlupu divočáků táhnoucí libavskými pláněmi, vedenou dospělou bachyní, provázenou dvěma menšími bachyněmi, třemi loňčáky a patnácti selaty, jak vyberou vše živé v pruhu širokém padesát metrů, jako kdyby to vysál vysavač, kdo viděl tetřívčí hnízdo zdevastované krkavci, dá mi za pravdu. Program „Podpora populace tetřívka obecného v Ptačí oblasti Libavá“, realizovaný v posledních letech a zaměřený na a) snížení predáčního tlaku odchytom černé zvěře a zvěře srstnaté dravé, b) úpravu biotopů s výskytem tetřívků a c) zmírnění tlaku dravců na tetřívka v době toku a vyvádění mláďat, jenom potvrdil tuto myšlenku.

Pominu-li zvěř černou, krkavce a další a další živočichy, kteří v naší krajině nebývali a jejich počty stále rostou (psík mývalovitý, mýval severní), tak vrcholné postavení v predaci dospělých jedinců tetřívka zaujímá jednoznačně jestřáb. A máme exaktní zkušenost, že pokud se tento dravec zaměří na tetřívku, je úspěšný a dokonale.

Jestli dovolíte jako příklad, jeden malý příběh: Jako každý rok jsme na jaře zorganizovali sčítání tetřívků. V určený den se personál lesních správ, na jejichž lokalitách se tetřívci vyskytovali, rozmístil ještě za tmy do krytů, aby mohl pozorovat tok tetřívků a aby každý ve své oblasti spočítal tokající

kohoutky, popřípadě méně viditelné slepičky. Sraz pozorovatelů hlásících výsledky byl v 8.00 hod. na Nové Vsi. V 7.30 mi zvoní telefon a vedoucí LS Potštát Jiří B. mi povídá: „Chceš vidět zblízka tetřívka?“ a já na to: „Ráno jsem viděl tři, tak su spokojený.“ Jenže z telefonu se ozvalo: „Ale tak zblízka jsi je určitě neviděl. Přijed' na správu.“ A telefon zaklapl. Nedalo mi to a tak jsem vyrazil. Na Potštátě na stole leželo na novinách tělíčko potrháného tetřívka a Jirka vyprávěl: „Sedím v krytu, dívám se a při rozednění přiletá jeden, druhý a třetí kohoutek. A tokali, radost pohledět. Po úplném rozednění najednou z boku šedý stín, dva starší tetřívci, jak když do nich střílí a byli pryč. Rychle přilétající jestřáb zaútočil na toho nejmladšího, který neměl šanci. A než jsem se vzpamatoval, už ho škubal. Vyběhl jsem z krytu ven a začal křičet. Jestřáb se zvedl a odletěl, tetřívkoví však již nebylo pomoci.“ Podle popisu dravce se jednalo o starou jestřábí samici. Při následné debatě

slovo dalo slovo a bylo dohodnuto, že následující den si do krytu půjde



sednout porybný Lukáš K., již tehdy skoro profesionální fotograf. A navíc, že si předtím na tokaništi rozmístí balabány tetřívků. Stalo se. Lukáš zasedl, připravil se a... jestřáb po rozednění skutečně zaútočil. Jaké však bylo jeho překvapení, když po prudkém nárazu do něčeho tvrdého a následném odrazení se zůstal sedět vedle makety s nevěřícím výrazem ve svých žlutých dravčích světlech (přiložená fotografie bohužel neprozrazuje, co proběhlo naraženou hlavou dravce). No a po chvíli, kdy vstřebával své překvapení, odletěl. Na mnohé dotazy kolegů i známých, proč jsme tam pak nedali aspoň jestřábí koš, jsme měli

v následujících dnech pádný argument. Jestřáb na toto tokaniště již nepřiletěl. Důvodů mohlo být samozřejmě mnoho, mně se však líbí nejvíc ten, který vyslovil malý syn jednoho našeho lesníka: „Nikdy před tím, ani nikdy potom si totiž nenabil zobák tak moc, jako na tom balabánovi.“

Co říci na závěr? Snad jen povzdechnout: „Predační tlak je veliký, děláme, co můžeme a tetřívci na Libavé, sice čím dál tím méně, ale ještě tokají...“

Jan Jeniš, vedoucí lesní výroby divize Lipník nad Bečvou

Kdo je tetřívka

Tetřívka obecná (Tetrao tetrix) je středně velký hrabavý pták příbuzný většímu tetřevu hlušci. Samec tetřívka se od samičky výrazně liší. Samec je převážně černý s modrozeleným kovovým leskem. V křídle má bílou pásku, bílá jsou i některá pera v ocase. Jeho vnější pera jsou lyrovitě zahnutá. Zvláště v období toku má na hlavě červené kožovité výrůstky nazývané poušky. Slepička je rezavě hnědá, tmavě kropenatá, aby nebyla na hnízdě v suché trávě na zemi vidět.

Tetřívčí tok začíná již v březnu (někdy i v únoru) a trvá do začátku června. Nejsilnější je brzy ráno, ale výjimkou není ani večerní tok. Samci během něho vydávají zvuky nazývané pšoukání, bubláni.

Většina tetřívků žije ve Skandinávii a na Sibiři. Ve střední Evropě je tetřívka rozšířená jen ostrůvkovitě, a to hlavně na horách. U nás se ještě kolem roku 1950 vyskytoval na většině území, v nyní se jeho rozšíření omezuje zejména na Krušné hory, Šumavu, Krkonoše a Jizerské hory. Ve vnitrozemí se vyskytoval v posledních letech jen v lokalitách VLS na Libavé a v Doupovských horách. Vyhledává otevřenou krajinu s mozaikou rašelinišť, lesních porostů různého stáří a luk, pastvin nebo pasek. Jeho množství v posledních desetiletích u nás i v celé Evropě klesá. Současný stav v ČR se odhaduje na 800-1000 samců, a za posledních třicet let poklesl o 80 procent, na Šumavě dokonce o 95 procent. Krkonoše s odhadovanou početností 75 samců (sčítání v roce 2017) tak zůstávají jednou z posledních dvou oblastí u nás (spolu s Krušnými horami), kde má populace tetřívka šanci na přežití. Na Moravě za takovouto oblast byla považována právě Libavá.

Na záchranu této jediné životaschopné moravské populace tamní kolegové spustili před více než desetiletím na Libavé záchraný program. Jeho cílem bylo především zajistit takový management krajiny, aby přírodní prostředí co nejvíce vyhovovalo populaci tetřívka. Při budování biotopů pro tetřívku ve vojenském újezdu bylo například potřeba i součinnosti pyrotechnické skupiny VLS z Mimoně. V souvislosti s tímto opatřením prosazoval státní podnik také potřebné legislativní i praktické kroky ke snížení predáčního tlaku na tetřívčí populaci. Vše však nasvědčuje tomu, že pokles stavů jeho populace se nepodařilo zastavit.





PODNIK ZAŽÁDÁ O PŘÍSPĚVEK 1,2 MILIONU NA PŘEZIMOVACÍ OBŮRKY

Od listopadu loňského roku umožňuje novela vládního nařízení nově čerpat dotace na provoz přezimovacích obůrek. Vojenské lesy a statky by díky tomuto novému finančnímu příspěvku měly za uplynulou zimní sezónu získat příspěvek na krmení ve výši 1 242 000 korun.

Ministerstvo zemědělství poskytuje dle nařízení vlády č. 30/2014 Sb. o stanovení závazných pravidel poskytování finančních příspěvků na hospodaření v lesích a na vybrané myslivecké činnosti finanční příspěvky na celou škálu činností. V rámci novely tohoto právního předpisu z minulého roku došlo od 1. 11. 2018 k rozšíření výčtu poskytovaných dotací o nové tituly a k navýšení sazeb u řady dosavadních příspěvků. Současně došlo k úpravám stávajících formulářů a metodiky poskytování finančních příspěvků.

V rámci vládního nařízení směřují finanční příspěvky do následujících oblastí:

- na ekologické a k přírodě šetrné technologie
- na obnovu, zajištění a výchovu porostů do 40 let věku
- na opatření k obnově lesů poškozených imisemi a lesů chřadnoucích vinou antropogenních vlivů
- na vyhotovení lesních hospodářských plánů
- na vybrané myslivecké činnosti

Výrazných změn se v novele z loňského listopadu dočkala podpora poskytovaná dříve v rámci tzv. dotačního titulu G. Jde o finanční příspěvky určené uživatelům honiteb na vybrané myslivecké činnosti. Ty byly nově rozšířeny o nové příspěvky na zlepšování životního prostředí zvěře (krmelce pro drobnou zvěř, akusticko-světelné plašiče zvěře, provoz přezimovacích obůrek, snižování početních stavů kormorána velkého a prasete divokého) a nový příspěvek na ozeleňování krajiny (zakládání remízků, výsadba plodonosných dřevin).

K čemu slouží přezimovací obůrky

Dotačním titulem, kterému je věnován tento článek, se týká právě příspěvku na provoz přezimovacích obůrek. Smysl budování přezimovacích obůrek spočívá v omezení škod působených zejména jelení zvěří na lesních porostech okusem, ohryzem a loupáním v místech, kde dochází k větší koncentraci zvěře. Historicky toto zařízení pochází z rakouských Alp, kde jej začali lesní hospodáři využívat před více než 150 lety. Princip jejich využití spočívá v tom, že se zvěř většinou s prvním sněhem naláká do přezimovací obůrky atraktivním krmivem a po celou dobu je v těchto objektech intenzivně krmena. V této době musí být ve spádové oblasti dodržován zákaz krmení a příkrmování zvěře mimo přezimovací obůrky, a to včetně vnaďišť. V jarních měsících se podle klimatických podmínek vypouští zpět do volnosti. Uzavírání zvěře do přezimovacích obůrek v zimním období není považováno za chov zvěře v zajetí. Podle § 45 zákona o myslivosti odst. 1 písm. t) je možné v přezimovacích objektech střílet zvěř poraněnou a chovatelsky nežádoucí. Výjimku ze zákazu lovu ostatní zvěře může udělit orgán státní správy myslivosti pouze v případě vydání rozhodnutí o uložení úpravy stavu zvěře nebo zrušení chovu zvěře.

V bývalém Československu byly první přezimovací objekty vybudovány v roce 1970 v Krkonoších na LZ ve Vrchlabí a Harrachově. Velikost přezimovacích obůrek se nejčastěji pohybuje od 6 do 60 ha. V přezimovacím objektu by měla být celoročně k dispozici tekoucí voda. Přezimovací obůrky lze považovat za účinný technický prostředek na ochranu lesních porostů před škodami jelení zvěří. Umožňují také účinnou ochranu zvěře před nepříznivým turistickým a civilizačním tlakem v zimním období zejména v horských oblastech, kontrolu zdravotního stavu zvěře s možností aplikace medikamentózních krmiv a snižování výdajů na krmení zvěře.

Přezimovací obůrky u VLS

Vojenské lesy a statky provozují celkem 16 přezimovacích obůrek na čtyřech lesnických divizích. Jejich

rozloha se pohybuje většinou okolo 10 hektarů, část z nich tuto výměru výrazně překračuje. Zařízení je obvykle ohraničeno plotem ve výši 2,5 metru, aby bylo zamezeno úniku zvěře i při vyšší sněhové pokrývce. Jejich provoz většinou začíná s prvním sněhem, kdy je zvěř do obůrky nalákána atraktivním krmivem a zařízení je následně uzavřeno. K zachycení další zvěře po uzavření navíc slouží „přískakovací“ zařízení. Jde o terénní „past“ s vysokým břehem, která umožňuje zvěři nalákané krmivem a další zvěří, aby do prostoru pronikly, zamezuje však následně jejich úniku zpět.

Krmení je pro zvěř zajištěno po celou dobu jejich pobytu, každá divize má stanoveny vhodné krmné dávky i složení potravy. Obůrky jsou vybaveny krmelišti s vhodným prostorem pro skladování krmiva v bezprostřední blízkosti. Své brány pak přezimovací obůrky VLS otevírají vždy z jara, a to v době, kdy lesní hospodáři usoudí, že v lokalitě je již dostatek vhodné vegetace, na kterou se zvěř po vypuštění může zaměřit.

Hlavním důvodem, proč byla tato zařízení u VLS v minulosti vybudována a jsou provozována, je snaha státního podniku omezit škody na lesních porostech. Jde primárně o okusy letorostů lesních dřevin (především terminálních pupenů), spásání přirozeného zmlazení listnatých dřevin a jedle, ale i loupání



kůry v mladších věkových stupních především u smrku. Loupáním a následnou hnilobou poškozené odendkové části následně způsobují, že postižené stromy snadno podléhají abiotickým škodlivým činitelům, především sněhu a větru. Význam využívání přezimovacích obůrek logicky roste v posledních letech, kdy v důsledku rozsáhlých nahodilých těžeb u státního podniku roste rozsah následně zalesňovaných ploch a tím i potřeba mladé porosty chránit.

S ohledem na to, že provoz přezimovacích obůrek sebou nese náklady, které nejsou zanedbatelné, Vojenské lesy a statky přivítaly možnost část těchto provozních nákladů krýt ze státního příspěvku a zaměřily se na uplatnění nároku hned po přijetí novely v aktuálním zimním období.

Více než milion na krmivo

Příspěvek je dle nařízení vlády č. 30/2014 Sb. poskytován na zajištění vhodného krmiva pro jelena evropského, daňka skvnitého, siku



Divize	Název honitby	Název přezimovací obůrky	Druh spárkaté zvěře	Sečtený počet kusů	výše finančního příspěvku Kč/ks	Nárok na finanční příspěvek	Celkem za divizi	
Karlovy Vary	Hradiště	Oleška	jelen evropský	361	1000	361 000 Kč	484 000 Kč	
			sika japonský	10	500	5 000 Kč		
Karlovy Vary	Hradiště	Jindřichov	jelen evropský	63	1000	63 000 Kč		
			sika japonský	7	500	3 500 Kč		
Karlovy Vary	Hradiště	Činov	jelen evropský	17	1000	17 000 Kč		
			sika japonský	54	500	27 000 Kč		
			muflon	15	500	7 500 Kč		
Lipník n. Bečvou	Libavá	Heřmánky	jelen evropský	135	1000	135 000 Kč		530 000 Kč
Lipník n. Bečvou	Libavá	Panenska Maria	jelen evropský	90	1000	90 000 Kč		
Lipník n. Bečvou	Libavá	Vojnovice	jelen evropský	90	1000	90 000 Kč		
Lipník n. Bečvou	Libavá	Barnov	jelen evropský	85	1000	85 000 Kč		
Lipník n. Bečvou	Libavá	Bunkry	jelen evropský	20	1000	20 000 Kč		
Lipník n. Bečvou	Libavá	Smilov	jelen evropský	110	1000	110 000 Kč		
Hořovice	Brdy	Skelná Huť	jelen evropský	30	1000	30 000 Kč	30 000 Kč	
Horní Planá	Knížecí Stolec	Jablonec	jelen evropský	50	1000	50 000 Kč	198 000 Kč	
Horní Planá	Knížecí Stolec	Černý les	jelen evropský	37	1000	37 000 Kč		
Horní Planá	Knížecí Stolec	Osí	jelen evropský	32	1000	32 000 Kč		
Horní Planá	Knížecí Stolec	Vražice	jelen evropský	39	1000	39 000 Kč		
Horní Planá	Knížecí Stolec	Chlum	jelen evropský	19	1000	19 000 Kč		
Horní Planá	Knížecí Stolec	Ondřejov	jelen evropský	21	1000	21 000 Kč		
Celkem								1 242 000 Kč

japonského nebo muflona v přezimovací obůrce na dobu 4 měsíců. Výše dotace se tedy odvíjí od počtu

kusů zvěře v obůrce, přičemž na jelena evropského je poskytováno 1000 Kč na kus, u ostatní zvěře pak

500 Kč na kus. Prokazování nároku je pak realizováno formou sčítání zvěře pod dohledem zástupce Ministerstva zemědělství. To bylo u VLS v daném období provedeno a o sčítání byly pořízeny zápisy, podle kterých státní podnik bude uplatňovat nárok na příspěvek na krmivo pro 530 kusů jelena evropského na divizi Lipník nad Bečvou, 30 kusů na Hořovicích, 198 na Horní Plané a 441 kusů na karlovarské divizi. Kolegům z Doubovských hor navíc ministerstvo přispěje na krmivo pro 71 kusů jelena siky a 15 muflonů.

Celkově bude státní podnik v srpnu uplatňovat za aktuální zimu proplacení příspěvku v souhrnné výši 1.242.000,- korun. Současně budou podány žádosti na další podporované myslivecké činnosti. Celkově předpokládáme, že u MZe uplatníme proplacení podpory na myslivecké činnosti ve výši kolem 2 milionů korun.

Michaela Veselá,
vedoucí projektové kanceláře VLS ČR

PODNIK LONI ZÍSKAL DOTACE VE VÝŠI 27 MILIONŮ

V roce 2018 čerpal státní podnik z veřejných zdrojů více než 27 mil. Kč v oblasti lesního a vodního hospodářství.



rozvoje venkova 2014-2020 v celkové výši 17 767 034 Kč (viz tabulka č. 2).

Dále projekty proplacené z Operačního programu životního prostředí v celkové výši 2 214 034 Kč (viz tabulka č. 3).

V rámci přeshraniční spolupráce Interreg V-A Rakousko-Česká republika pro programové období 2014-2020 bylo v první etapě proplaceno celkem 122 000 Kč (viz tabulka č. 4)

Tabulka č. 2: Projektové žádosti proplacené v roce 2018 z Programu rozvoje venkova 2014-2020

Název projektu	Divize	Dotace v %	Výše dotace
Úprava vodního režimu na komunikaci Elektrovod	Horní Planá	100%	1 499 438 Kč
Protipovodňové úpravy potoka Slatinka na komunikaci Nová Cesta	Horní Planá	100%	2 084 610 Kč
Most na komunikaci Černoleská Dolní přes Uhlíkovský potok	Horní Planá	100%	2 364 748 Kč
Protipovodňová opatření na DVT LS Žárovice, Myslejovice a Rychtářov	Plumlov	100%	1 695 480 Kč
Výstavba retenční nádrže Bahna I.	Hořovice	100%	3 067 324 Kč
Výstavba retenční nádrže Pazderka	Hořovice	100%	657 201 Kč
Obnova lesních porostů po kalamitách u VLS CR, s. p., divize Karlovy Vary - doplatek	Karlovy Vary	100%	1028 Kč
Obnova lesních porostů po kalamitách u VLS CR, s. p., divize Lipník nad Bečvou	Lipník nad Bečvou	100%	3 545 960 Kč
Celkem			14 915 789 Kč

Tabulka č. 3: Projektové žádosti proplacené v roce 2018 z Operačního programu životního prostředí 2014-2020

Název projektu	Divize	Dotace v %	Výše dotace
Liniové výsadby ve Vojenském újezdu Libavá	Lipník nad Bečvou	80%	1 826 162 Kč
Kompletní ošetření významných stromů a výsadba stromořadí ve Vojenském újezdu Boletice	Horní Planá	80%	233 162 Kč
Oprava výpusti a požeráku-Černý rybník II.	Mimoň	50%	154 710 Kč
Celkem			2 214 034 Kč

Tabulka č. 4: Proplacení první etapy přeshraniční spolupráce Interreg V-A Rakousko-Česká republika pro programové období 2014-2020

Název projektu	Divize	Dotace v %	Výše dotace
Schwarzenberský plavební kanál	Horní Planá	85%	64 500 Kč
Návštěvnické středisko a stezka Olšina	Horní Planá	85%	67 444 Kč
Celkem			131 944 Kč

Z národních zdrojů bylo v roce 2018 poskytnuto Ministerstvem obrany celkem 10 000 000 Kč v rámci nařízení vlády č. 30/2014 Sb. Předmětem tohoto příspěvku bylo zajištění lesních porostů v zákonné lhůtě. (viz tabulka č. 1)

Tabulka č. 1: Žádost proplacená v roce 2018 dle nařízení vlády č. 30/2014 Sb.

Divize	Výše dotace
Hořovice	2 800 000 Kč
Horní Planá	2 600 000 Kč
Karlovy Vary	600 000 Kč
Mimoň	2 200 000 Kč
Plumlov	100 000 Kč
Lipník n. B.	1 700 000 Kč
Celkem	10 000 000 Kč

Z dotačních programů kofinancovaných Evropskou unií byly VLS proplaceny ukončené projekty z Programu



43. LESNICKÝ DEN V RALSKU: DAVY LIDÍ, REKORDNÍ ÚČAST VYSTAVOVATELŮ A STOVKY DĚTÍ

Tisíce lidí opět v sobotu zaplnily areál VLS na Skelné huti v Ralsku a potvrdily, že Lesnický den v Ralsku je stále i po třiačtyřiceti letech konání nejatraktivnějším lesnickým svátkem pro veřejnost.



Přehlídka psů

I díky příznivému počasí oscilovala účast kolem horní hranice kapacity lesního areálu. I letošní ročník akce, na kterou se do ralských lesů nedostanete jinak než automobilem, potvrdil trend, že jde stále více o lákadlo pro celé rodiny.

Fronty na lesní pedagogiku

Potvrzovaly to stovky dětí, které od sobotního rána oblehly jednotlivá stanoviště lesních pedagogů v přilehlém lese na jih od areálu, prakticky bezprostředně poté, co letošní ročník slavnostně zahájil ředitel VLS Petr Král. Na zkoušku obsluhy lanovky pro dopravu dříví se stála v deset hodin dopoledne fronta na několik desítek minut. Úspěch měla i zkouška stromolezení, ale i další stanoviště.

Celkem program v režii podnikových lesních pedagogů absolvovalo na šest stovek dětí.

Na čtyři desítky vystavovatelů

Rekordní zájem o lesnický den vedle návštěvníků projevili letos také vystavovatelé, kteří zde představovali a prodávali produkty od těžkých lesních strojů, přes zahradní a hobby techniku a nářadí, až po oblečení pro pobyt v přírodě.

Celkem se na Lesnickém dnu prezentovalo 38 vystavovatelů.

Finále Czech Cupu Stihl Timbersport

Stabilní zájem veřejnosti o Lesnický den letos využili také závodníci ze Stihl Timbersports, ovládající mistrně především ostré sekery, kteří se na Skelné huti prezentovali v minulých letech jen ukázkovým vystoupením. Letos se Ralsko stalo poprvé jedním ze sedmi mítinků českého poháru ve Stihl Timbersports. Čeští reprezentanti zde měli poslední možnost získat kvalifikační body pro finále mistrovství republiky, které se odehrálo o týden později ve Frenštátu pod Radhoštěm. A návštěvníci Lesnického dne jim k tomu vytvořili skvělou diváckou kulisu, srovnatelnou s tou, na kterou jsou zvyklí závodníci mistrovství republiky v práci s motorovou pilou. Vyznavači dřevorubeckého sportu, jak v té moderní formě, tak i té vycházející z historie lesnické práce, tak bojovali o body jen několik desítek metrů od sebe, a obě skupiny sportovců hnala k lepším výkonům skvělá divácká kulisa.



Přehlídce vévodil zlatý muflon

Příznivci myslivosti si pak na své přišli na ploše střelnice, kterou tradičně zaplnily stojany s trofejemi z honiteb divize v Mimoně z aktuální sezóny, kterým na čestném místě dominovala zlatá trofej muflona z obory Velký Dub.

A trubači VLS z Lipníku nad Bečvou pro návštěvníky připravili skvělý seminář o lovecké hudbě. Úspěchu se těšila také ukáзка plemen loveckých psů a samozřejmě také prezentace sokolníků.

Nabížený program skončil tak jako každoročně v pozdních odpoledních hodinách. S návštěvníky, vystavovateli i s organizátory se rozloučil ředitel divize VLS Mimoň Roman Vohradský, který všechny pozval na 44. ročník, jenž se odehraje v sobotu 20. června 2020.



Lesní pedagogika přilákala na Skelnou hut' stovky dětí



Tradičně skvěle bavil návštěvníky moderátor Ondřej Krátoška



XVIII. MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V PRÁCI S MOTOROVOU PILOU – POHÁR VLS 2019

Při pohledu na startovní listinu osmnáctého ročníku mistrovství republiky je zřejmé, že nárůst zájmu o klasický dřevorubecký sport, který nastal po pro Českou republiku relativně úspěšných mistrovstvích světa v letech 2014 a 2016 stále trvá. V letošním roce se na startovní čáře sešlo celkem padesát soutěžících, z toho 33 profesionálů, 13 juniorů (závodníků do 24 let) a 4 začátečníci (začínající závodníci v nejuniorském

věku, kteří mají na MČR maximálně 2 účasti). Kromě závodníků České republiky soutěžilo i 9 slovenských a 1 německý dřevorubec.

A jak tedy letošní ročník Poháru VLS dopadl? Stejně jako v loňském roce lze říci, že se na stupních vítězů objevují neokoukané tváře, které prorazily již na minulém mistrovství a vysokou úroveň si udržují stále, což přispívá ke zvýšení konkurence a je příslibem



Pavel Češka vyhrál soutěž v přesném řezu

pro budoucnost. Důkazem předešlého tvrzení je už první disciplína – kácení. Mezi profesionály zvítězil Petr Kodad před Janem Poláčkem a Miroslavem Dicsem. Petr Kodad pokácel svůj kmen přesně na kolík s nulovou odchylkou, bez chyby na pařezu, a získal tak maximální možný počet bodů 660. Další dva medailisté příliš nezaostali a s 659 body (1 cm od kolíku) je na druhém a třetím místě dělil jen dosažený čas. Mezi juniory zvítězil Anton Jakubjak před Vojtěchem Skružným a Ladislavem Hokešem. Ve výměně řetězu jsme se dočkali mnoha špičkových výkonů. První tři profesionálové se vměstnali do 12 vteřin, když nejrychlejší byl Marek Lubas za 9,50 s a za ním se řadili závodník VLS Jindřich Fazekaš (11,88 s) a slovenský reprezentant Tomáš Kvasničák (11,99 s). Vynikajících výkonů jsme byli svědky mezi juniory, kdy se prosadili začínající synové již slavných otců, stříbrný Jan Anděl (10,50 s) a především vítězný Šimon Kukuc s časem 10,28 s. Na bronzovém stupínku stanul Miroslav Kryzan (13,15 s).

Vítězem kombinovaného řezu se stal Marek Lubas. Na druhém místě se umístil Roman Pospíchal a třetí skončil Jaroslav Čech. Juniorský „kombiňák“ ovládl Matěj Procházka před Antonem Jakubjakem a Šimonem Kukucem.

Řez na podložce se mezi profesionály stal kořistí VLS. Zlato získal Pavel Češka před stříbrným Petrem Kodadem a bronzovým Tomášem Kvasničákem. Mezi juniory zvítězil Matěj Procházka před Norbertem Ebertem a Janem Andělem.

Jako tradičně rozhodovalo o všem podstatném odvětvení. V kategorii profesionálů zvítězil Jaroslav Perveka, který odvětvil za 17,47 s bez toho, aby na kmeni po třiceti odříznutých větvích zůstal jediný suk nebo zářez. Stejně tak čistě si počínal i druhý Jan Zajíček (17,87 s) a třetí Roman Pospíchal (18,03 s). I pro dosažení prvenství mezi juniory byl podmínkou čistý kmen bez suku a zářezu. Zvítězil Anton Jakubjak (17,24 s) před Janem Andělem (20,58 s + 1 suk). Na třetím místě byl Miroslav Kryzan (23,59 s), který zanechal po sobě také jeden suk penalizovaný dvaceti trestnými body.

Celkové pořadí kategorie Začátečník ovládl Zbyněk Weninger před Josefem Kudrnou a třetí v pořadí, jedinou ženou ve startovním poli, Zuzanou Zajícovou. Nejlepším juniorem se stal Anton Jakubjak, stříbro získal Jan Anděl a bronz Šimon Kukuc. Kategorii Profesionál ovládl Marek Lubas před druhým Jaroslavem Kukucem a třetím Martinem Pňáčkem.



Martin Pňáček útočí v poslední disciplíně na titul národního šampióna



Tým VLS slavil vítězství ve štafetě

Protože v celkovém pořadí se mezi tři nejlepší profesionály nevměstnal žádný z juniorů ani začátečníků, kopírovalo absolutní pořadí bez rozdílu kategorií pořadí kategorie Profesionál, tj. první Marek Lubas, druhý Jaroslav Kukuc a třetí Martin Pňáček.

Mistrem České republiky pro rok 2019 se stal celkově třetí v pořadí Martin Pňáček.

Velice prestižní kategorii družstev ovládl Stihl Team Slovakia ve složení Marek Lubas, Jaroslav Kukuc, Tomáš Kvasničák a Šimon Kukuc před týmem Valda Gang (Martin Pňáček, Jaroslav Štelc, Jan Zajíček a Petr Kodad) a týmem Hubert Followers (Jiří Kadavý, Jindřich Fazekaš, Pavel Češka a Jaroslav Čech).

Týmová štafeta se stala kořistí týmu s polovičním zastoupením závodníků VLS soutěžícími pod názvem Hubert Followers ve složení Jiří Kadavý, Jindřich Fazekaš, Pavel Češka a Jaroslav



Jindřich Fazekaš vybojoval stříbro ve výměně řetězu

Čech. Především díky sedmi kotoučkům z celkových osmi, které zůstaly po odříznutí na stojícím poleni, předčili druhý Dolmar Slovensko (Matuš Sitárik, Jaroslav Perveka, Marek Janiga a Anton Jakubjak) a třetí Valda Gang (Martin Pňáček, Jaroslav Štelc, Jan Zajíček a Petr Kodad).

Jako tradičně chci na závěr vyjádřit obrovský dík všem, kteří se podíleli na organizaci XVIII. mistrovství České republiky v práci s motorovou pilou – organizátorům z VLS, a to především z divize Mimoň, technickému personálu z lesnické školy v Hejnicích a rozhodčím z VLS, lesnických škol v Hejnicích, Žluticích, Trutnově a Svobodě nad Úpou i z Lesů České republiky.

Nezbývá než Vás všechny pozvat na XIV. mistrovství ČR a popřát mnoho štěstí a úspěchů.

Pavel Češka, vedoucí lesní výroby

HEŘMÁNKY LETOS „PRASKALY VE ŠVECH“

Výstava trofejí z „království jelenů“ na Libavé, armádní technika, soutěž chladnokrevných koní, a také bohatý program pro děti. Tradiční bohatý program military-lesnicko-myslivecké akce Armáda, lesnictví a myslivost na Libavé přilákal letos do areálu VLS Heřmánky tisíce návštěvníků, z nichž pět set tvořily děti.

Na dnes již tradiční akci, pořádané sedmým rokem v přírodním areálu Heřmánky přivítal několik tisíc návštěvníků úvodním slovem přednosta



Újezdního úřadu Vojenského újezdu Libavá Ladislav Zákutanský, který zdůraznil důležitost vzájemné spolupráce Armády České republiky a Vojenských lesů a statků na území Vojenského újezdu Libavá. Když projekt Armáda, lesnictví a myslivost v roce 2013 vznikl, netušili jsme, jakých rozměrů a popularity může v následujících letech dosáhnout. Samozřejmě, vzhledem k tomu, že se jedná o akci pod širým nebem, hraje hlavní roli počasí. A protože jsme v předchozích letech prošli jak úmornými vedry, tak červnovými medardovskými lijáky, doufali jsme (stejně jako každý rok), že nám 8. června bude svatý Petr nakloněn a že nám počasí bude přát. A stalo se – příjemné letní počasí přivábilo příznivce loveckých psů, myslivosti a jejích tradic, chovatele a fanoušky chladnokrevných koní a především děti, které zde mohly spatřit vojenskou techniku, jako například tank T72, bojová vozidla pěchoty BVP 2 a Pandur, lehké pěchotní zbraně, ale, a to především, v rámci lesní pedagogiky navštívit stanoviště věnované lesu, zvěři i zemědělství. Dětský návštěvník výstavy má v průběhu let konání akce také svůj vývoj. V prvních ročnících nás děti navštěvovaly jen ojediněle. Když tatínkové myslivci zjistili, že jsme připraveni i na jejich potomky, přijížděly děti na výstavu s nimi a stezka lesní pedagogiky se začala plnit. Letos se můžeme pyšnit tím, že samotná lesní pedagogika má svou vlastní početnou základnu návštěvníků z řad lesnických a mysliveckých rodin, ale také dětí, které nejsou s těmito obory nijak spjaty. Letos připravené úkoly zdolalo celkem pět stovek dětských návštěvníků a získalo tak zaslouženou odměnu v podobě sazenice stromku a dárkové tašky s překvapením.

Na chovatelské přehlídce mezi vystavenými jeleními trofejemi bylo možno vidět 43 medailových trofejí (jednu zlatou, dvanáct stříbrných a třicet bronzových). Dále si mohli

návštěvníci prohlédnout i několik raritních jelenů, například s rozdělenou lodyhou, k větrníku zatočeným očníkem či jelena na jedné straně osmeráka, na druhé špičáka. Mezi jeleními trofejemi vynikly dvě, které spojovaly historii se současností – jelen ulovený v roce 1969 s bodovou hodnotou 222,83 CIC bodů (před padesáti lety první zlatý jelen ulovený v honitbě Libavá) a devítiletý jelen (bohužel asanační odstřel ze sousední honitby Statků Potštát) s 211,62 CIC body ulovený letos 2. února. Skutečnost, že chov jelení zvěře má v honitbě Libavá budoucnost, prezentovaly shozy jak starých sklizňových, tak mladých velmi nadějných jelenů z jara 2019, kteří dnes na Libavé žijí. Mezi vystavenými trofejemi srnců vynikal (podobně jako v loňském roce) parukář – trofej, která je jen málokterému lovcu dopřána. Na podmínky Libavé zaujal i nejsilnější srnec loňské sezóny s 108,40 CIC body. U nejsilnějšího muflona se bohužel opět jednalo o asanační odstřel – trofej tohoto devítiletého muflona byla ohodnocena 229,10 CIC body.

Oživením celé přehlídky bylo pro řadu návštěvníků vystoupení pana Josefa Kaprase, bývalého mistra Evropy ve „vábení jelenů“, s ukázkami různých druhů toubení říjňých jelenů. Zahrát si na říjňého toubícího jelena pak mohly i některé z přítomných dětí, které obdržely za své podivuhodné výkony malá ocenění.

Nedílnou součástí celé akce je již od roku 2013 kombinovaný závod koňských potahů, který má každý rok svoji neopakovatelnou atmosféru a kde mají návštěvníci možnost vidět úžasné souznění člověka s inteligentním zvířetem, kterým kůň, i v budoucnu v lese stále nenahraditelný, zcela jistě je.

*Romana Klevarová,
divize Lipník n. B*

DOUPOVSKÉ TROFEJE OPĚT LÁKALY

Největší přehlídka na západě Čech z jedné z největších středoevropských ucelených honiteb v sobotu 18. května opět budila pozornost.

Chovatelská přehlídka karlovarské divize s podtitulem „ČLOVĚK, LES A ZVĚŘ“ přivedla v sobotu 18. května do areálu Vojenských lesů a statků na Lučinách v Doupovských horách opět stovky příznivců myslivosti. Čekalo je zde 360 trofejí z aktuální lovecké sezóny, bohatý doprovodný program určený především dětem i tradiční soutěž mysliveckých trubačů „Parforsní kňour.“ Již tradičně se zde představila se svou technikou také Armáda ČR a velichovští hasiči.

Akce prezentuje tradičně v areálu myslivecké střelnice v Lučinách to nejlepší z jedné z největších středoevropských ucelených honiteb, z Hradiště, které se rozkládá se na území stejnojmenného vojenského újezdu a v jeho okolí. Bohatý program zahájil úvodním slovem ředitel divize Karlovy Vary Jiří Kšica společně s ředitelem státního podniku Petrem Králem.

Vystaveno bylo celkem 106 z 256 trofejí jelena evropského z uplynulé sezóny, stejný počet jelena sika, a 136



srncích trofejí. Trofeje jelena evropského byly vystavovány od stobodové hodnoty, jelenů sika pak od 180 bodů CIC. Celkem si tak hosté mohli prohlédnout na 360 trofejí, shlédnout bylo možné i desítky jeleních shozů nalezených v letošním roce.

Celkem bylo v Hradišti v uplynulé sezóně uloveno 240 jelenů evropských, z toho 13 dosáhlo bodové medailové hodnoty (4 stříbrné medaile a 9 bronzových medailí). Jelenů sika bylo uloveno 443, z nichž 27 dosáhlo medailových hodnot, z toho 5 zlatých, 9 stříbrných a 13 bronzových medailí. Z těchto 5 zlatých trofejí byly 4 trofeje význačnými, což jsou trofeje nad 260 bodů CIC. Srnců bylo uloveno 288, kňourů starších pěti let 18, z nichž 2 trofeje jsou v hodnotách medaile (1 zlatá). Ze sedmi muflonů byla jedna trofej zlaté hodnoty.

Jako již tradičně byla jedním z hlavních doprovodných programů lesní pedagogika, která nabídla nejmladším účastníkům stezku plnou poznávacích a interaktivních her. Nechyběla ani střelba ze vzduchovky a děti si domů vedle zážitků a dalších drobností odnášely také zasazený smrček.

Součástí největší západočeské myslivecké události bylo tradičně klání mysliveckých trubačů „Parforsní kňour 2019.“ Do té se letos přihlásilo celkem 10 souborů a 19 sólistů a trubačských dvojic. Vítězi hlavní kategorie, tj. souborů nad 18 let se stali Trubači LZ Židlochovice, před domácími Doupovskými Slivoni a souborem s poetickým názvem Kačenka a Strašidla. V mládežnické kategorii pak dominoval Žluťásek, soubor z lesnické školy ve Žluticích. Individuální soutěž vyhrála Veronika Tarbová trubicí na lesnici, v kategorii



do 18 let pak Veronika Zachová ovládající stejný nástroj. V soutěži dvojic pak porotu nejvíce nadchnul výkon duetu Dana Vajcová a Pavel Ženíšek.

Součástí výstavy je každoročně také expozice vojenské techniky Armády ČR, kde si děti, ale i dospělí, mohou potěškat a prohlédnout ruční zbraně a kolovou bojovou techniku. Vojáci jim letos na Lučinách předvedli dvě bojová nákladní vozidla a speciálně vybavený Land Rover. Od minulosti po současnost se pak věnovala prezentace hasičské techniky požárníků z Velichova. Zájem budil především speciální hasičský bicykl.

A mimořádnou pozornost sklídila také prezentace sokolníků, kteří předvedli letové schopnosti káněte harrisova.



OSLAVY DĚTSKÉHO SVÁTKU NA OLŠINĚ OPĚT NEMĚLY NA ŠUMAVĚ KONKURENCI

Dvě tisícovky rozesmátých dětí, které si užily zábavu na třech desítkách stanovišť u rybníka Olšina, opět potvrdily, že Dětský den na Olšině je největší oslavou svátku dětí na Šumavě i v přílehlém okolí. Akce, kterou tradičně pořádají Vojenské lesy a statky ve spolupráci s boletickým újezdním úřadem a Střediskem obsluhy výcvikových zařízení Boletice, se letos odehrála ve čtvrtek 30. května.

Každý si mohl vyzkoušet své dovednosti, vědomosti nebo poznat něco nového a zajímavého na bezmála třicítce stanovišť zaměřených mj. na prezentaci rybářství, lesnictví a práci záchranných složek. Velkým lákadlem byla prezentace vojenské techniky včetně několika přeletů vrtulníku, ukázka práce českých vodních záchranných i jejich rakouských kolegů a ukázka práce Policie ČR, psodovů i zásahové jednotky. Malé i větší děti si mohly zasoutěžit u stánků VLS, na hřišti při míčových hrách, na překážkových a lanových drahách i u stánků s lesní pedagogikou. Pobavení pak



našly na mnoha atrakcích, ve skákacích hradech, při ukázkách výcviku loveckých psů a dravců nebo v tvořivých dílnách. Na akci byly také již tradičně vyhlášeny výsledky výtvarné soutěže, do které se letos zapojily tři stovky dětí z okolních základních a mateřských škol. Oceněno bylo patnáct malých výtvarníků v pěti kategoriích. Kromě toho byly uděleny tři zvláštní ceny, z toho dvě třídním

kolektivům z mateřských škol. Celou akci provázelo vlídné a vtipné slovo moderátora Josefa Pepy Maxy, který opět dokázal děti pěkně roztančit, a ochota a spolupráce všech, kteří se na akci samotné podíleli.

Růžena Heřmánková,
lesní pedagožka
divize VLS Horní Planá

PLUMLOV LÁKAL NA STŘÍBRNÉHO JELENA I RARITY



Přehlídka trofejí zvěře ulovené v uplynulém roce 2018 v honitbách divize Plumlov proběhla v sobotu 11. května již tradičně v prostorách restaurace Gril Tour v Protivanově.

Celkem bylo vystaveno cca 60 trofejí jelenů, 180 srnců, 5 daňků, 1 muflona a tři trofeje (zbraně) prasete divokého. Z vystavovaných trofejí byly významné zejména medailové trofeje, a to: 1 jelen (nejsilnější) v hodnotě stříbrné medaile (194,03 b. CIC), 6 jelenů v hodnotě bronzové medaile, 1 bronzový daněk, 1 stříbrný muflon,

2 bronzové srnci, 1 zlatá trofej kňoura, 2 bronzové trofeje kňoura. Mimo medailových trofejí bylo možno vidět i několik raritních trofejí srnců a jelenů. Také byly vystaveny jedny letošní nalezené shozy jelena evropského, které dosáhly po obodování bronzové medaile.

V průběhu přehlídky proběhlo vystoupení našich trubačů a pro účastníky bylo připraveno zvěřinové menu.

Michal Žampach,
provozní technik divize Plumlov

DO LESA S LESNÍKEM NA BRDECH POPÁTÉ

Celkem 15 kolegů z brdské divize Vojenských lesů a statků se ve středu 24. dubna podílelo na již pátém ročníku akce „Do lesa s lesníkem“, pořádaném státním podnikem na Brdech ve spolupráci s Nadací Dřevo pro život a firmou Smurfit Kappa.

Akce se tentokrát zúčastnilo 99 dětí ze 4. a 5. třídy základní školy T.G.M. Komárov a základy v Oseku. Program odstartovali trubači VLS a po úvodních slovech vedoucí projektu „Do lesa s lesníkem“ Ing. Šejblové, se děti rozdělily do 6 skupin a vydaly na svá stanoviště.

Tím prvním byla kreativní dílna, kde si žáci mohli vyrobit chaloupku z kartonu. Pak na ně čekalo stanoviště tematicky zaměřené na semenářství a zalesňování. Zde se dozvěděli, jak vzniká les, rozdíl mezi přirozenou a umělou obnovou, zkusili si zasadit stromek a načerpali informace o ochraně lesa.

Třetí zastávka se zase věnovala výchově mladých porostů. Tady děti zjistily,

že zasazením stromečků práce lesníka nekončí, že o stromy pečujeme celý jejich život. Jak a proč se o stromy pečuje, si mohly samy vyzkoušet.

Na stanovišti věnovaném technice měření stromů si děti vyzkoušely, co vše se v lese měří. Nejprve otestovaly svůj odhad a následně za pomoci lesnických pomůcek zjistily skutečnost.

A na zastávce věnované myslivosti, poznávaly lesní zvěř, jednotlivé shozy, způsob života zvěře a také se dozvěděly, jak lesníci o zvěř pečují.

Na posledním stanovišti se pak děti rozdělily do dvou skupin a vystřídaly se u kočího, těžaře a traktoristy. Prohlédly si pomůcky těžaře a samy si změřily pokácený strom a za pomoci objemových tabulek zjistily, jaký má objem. Údaj následně vyrazily na čelo kmene. U kočího si prohlédly tažného koně, viděly ukázkou, jak pracuje v lese, a dokonce si práci s koněm mohly samy vyzkoušet. S traktorem si prohlédly vybavení traktoru a zjistily, k čemu všemu v lese slouží.



Když se děti prostřídaly na všech stanovištích, tak jsme se za doprovodu lovecké hudby rozloučili. Před odjezdem do školy na děti ještě čekalo sladké překvapení v podobě koláčků.

Petra Večeřová,
lesní pedagožka
divize VLS Hořovice



Poděkování ze Stráže za Den Země

V pátek 24. dubna se konala akce Den Země pro žáky 1. stupně, zorganizovaná zaměstnanci Vojenských lesů a statků divize Mimoň, lesní správa Hamr na Jezeře. Počasí nám mnoho nepřálo, ale i tak jsme se vydali za lesním dobrodružstvím. Lesníci připravili pro děti několik stanovišť, kde se žáci seznámili s prací v lese. Viděli práci s koněm při přibližování dřeva v lesním terénu, poslechli si zajímavé vyprávění o použití a práci, dozvěděli se hodně i o životě koně, otázek bylo nespočet. Vyzkoušeli si práci lesníka, viděli puštilka a mysliveckého psa Artura, poznávali lesní stromy i zvířata. Dozvěděli se plno zajímavostí. Poprvé v životě viděli lesní lanovku, která dovede přepravovat kmeny stromů v těžkém terénu i přes vodu. Tuto činnost si také vyzkoušeli. Na jednom stanovišti si mohli naplnit hmyzí domeček, který pak dostali darem do školy. Žáci ho hned postavili do atria školy a doplnili pochoutkami pro zvířátka žijící ve školním atriu. Také na žáky čekalo poznávání mladých lesních stromků a určování stáří stromů dle letokrahů. Žáci viděli, jak stromy rostou, neboť na pasece již povyroستly stromky, které sami před třemi lety sázeli. Na závěr lesníci pro děti připravili ohniště vybudované z pařezů a na rozdělaném ohni si každý mohl opět bařta. Žáci si den moc užili, a proto bychom velice rádi poděkovali všem, kteří pro nás tento den zorganizovali.

Učitelky 1. stupně ZŠ Stráž pod Ralskem



TÝDEN LESŮ U VLS

Celkem pět akcí stihli lesní pedagogové z divize VLS v Lipníku nad Bečvou zorganizovat v rámci letošního týdne lesů. Na realizaci programů pro děti základních i mateřských škol se prostřídali kolegové ze všech lesních správ. Velkou pomocí byla i účast letošních praktikantů ze Střední lesnické školy v Hranicích, kteří u nás absolvují svou povinnou 14denní praxi. Všem kolegům děkuji za jejich stoprocentní nasazení a trpělivost.

Bažantnice Bochoř

Nejisté počasí, informace o lese a myslivosti, zlatavý špekáček a dřevěná medaile mohou charakterizovat úterní program v bažantnici v Bochoři. U lovecké chaty děti přivítal vždy usměvavý lesník Jura se svým českým fouskem a kolegy, kteří děti provedli po připravených stanovištích. Děti se věnovaly problematice obnovy lesů, těžbě a zpracování dříví, ale odskočily si i k myslivosti a lovcetví. Ačkoliv se celé dopoledne na nás nebe mračilo, žádný trvalý déšť se nekonal. Komu bylo trochu zima, ohřál se při opékání buřtů nebo řezání březových koleček.

Do lesa s lesníkem

Již po čtvrté se lesníci divize Lipník nad Bečvou stali partnery nadace

Dřevo pro život při konání akce s názvem Do lesa s lesníkem. Děti ze ZŠ Velká dláčka z Přerova jsme pozvali do Kožuchu, kde na ně čekalo celkem 6 stanovišť, která je měla seznámit se základními znalostmi z lesnictví a myslivosti. Na jedničce kolegové z LS Libavá vysvětlovali dětem proč a kdy měříme stromy. Nakonec si každý vyzkoušel odhadnout a poté změřit průměr i výšku stromu. Stanoviště dvě bylo zaměřeno na lesní těžbu a přibližování dříví. Velkou atrakcí zde byla ukázka práce těžaře a hlavně kůň, který dětem předvedl svou sílu. Zde se dětem věnovali kolegové z LS Potštát a Bruntál. Na trojce si děti odskočily k problematice myslivosti, prohlédly si vystavené deky a trofeje a prodiskutovaly s kolegy z LS Velký Újezd, jaký je rozdíl mezi myslivcem a lesníkem. Čtvrté zastavení bylo

pracovní a děti si pod dohledem kolegů z LS Hlubočky vyzkoušely zasadit stromky. Předposlední stanoviště pod vedením kolegy z ředitelství divize vysvětlovalo dětem proč a jak je třeba les vychovávat a chránit. Závěr akce patřil tvořivé dílně a práci se dřevem. Tady si každý vlastnoručně vyrobil a vyzdobil tužku. Chladné počasí celého dopoledne děti přestály a spokojené, lehce zmrzlé a se sladkou odměnou v podobě výtečného koláče se odebraly zpět do Přerova. I na lesníky čekala odměna a pomalu se mohli rozehřát u ohýnku, dobré opečené klobásy a hrnku kávy.

Obora Bohuslávky

Krásné prostředí svěžího lužního lesa po dešti si užily děti ze ZŠ Lutín. Studentovu lesní naučnou stezku

doplnili lesní pedagogové o aktivity přibližující dětem problematiku lesní zvěře, včelařství, lesní těžby i měření dřeva. Na každém zastavení si děti užily zábavnou hru, která měla pomoci zapamatovat si právě získané informace. Prubířským kamenem byl dnešní den i pro studenty SLŠ, kteří si poprvé vyzkoušeli provádět sami vlastní skupinu dětí. Zvládli to na výbornou, jak dosvědčily spokojené děti i nadšení mladí lesní pedagogové.

Obnova Lesa

Program se zalesňováním přislíbili školní družině lesníci z LS Velký Újezd. Po dvanácté hodině přivítali skupinu 20 dětí, kterým vysvětlili, jak se obnovuje les. Protože ke každé teorii patří i praxe, děti společnými silami a pod dohledem lesníků zasadily cca 100 stromků.

Pidi lidi na Heřmánkách

Do lesa se má chodit už od malička. Takové heslo rází učitelky MŠ Čtyřlístek z Milenova. Skupinu malých, ale i těch super malých dětí v pogumovaných oblecích a gumáčcích jsme se studenty SLŠ přivítali u obůrky s divočáky. Kluky sice věk dětí na začátku trochu zaskočil, ale nakonec vše zvládli a děti se od nich dozvěděly spoustu zajímavostí. V obůrce na Heřmánkách se malochci vydali obeznavat zvěř, navštívili krmnou linku, osahali si deky a trofeje zvěře, trošku se i zabáli, když rozeznávali zvuky zvěře a vyzkoušeli si, jak těžkou práci mají včelky, když sbírají nektar. Na jednoho malého človíčka toho bylo tolik, že už při nastupování do autobusu mnozí z nich spokojeně zívali a těšili se do postýlek.

Celý týden byl náročný, ale považujeme jej za velmi úspěšný. V průběhu několika dní jsme zažili s dětmi déšť, zimu, hřejivé sluníčko, ale hlavně plno zábavy i zajímavých postřehů, kterými nás děti nepřestanou překvapovat. Odměnou za snahu a práci lesním pedagogům byly úsměvy spokojených dětí a nadšení jejich učitelky.

*Romana Klevarová,
lesní pedagožka
VLS Lipník nad Bečvou*



O vodě a lese i na Šumavě

V rámci Týdne lesů se s lesníky a lesními pedagogy do přírody vydala také osmdesátka dětí ze škol v okolí Horní Plané.

Žáci a žákyně 7. třídy ZŠ a MŠ Horní Planá se vypravili spolu s lesní pedagožkou do lesní školky v Nové Peci. Již předem měly děti připravené otázky, na které jim na místě ochotně odpovídal vedoucí lesní školky Václav Klíma. Děti zajímalo, jak dlouho lesní školka funguje, co se v ní pěstuje, kolik lidí v ní pracuje a o co se starají, co všechno musí umět a znát přímo vedoucí lesní školky. Při procházení areálu mohly děti vidět, kde se sazenice skladují, jak se sázejí, jaká technika se při tom využívá. Zkoušely odhadnout věk pěstovaných sazenic, zajímaly se o to, co může sazenice poškodit, jak o ně správně pečovat, všimaly si zařízení, která se využívají při zalévání semenáčků pěstovaných ve fóliovnících. Chtěly také vědět, kam všude sazenice z lesní školky putují. Naplněny novými vědomostmi si pak zpáteční cestu k vlaku zkrátily přes les.

Malým školákům a školačkám v Chvalšínách se věnovali Tomáš Smutek, Pavel Švancár a Roman Duspiva. Děti se spolu s nimi vydaly cestou kolem chvalšínských rybníků a dozvěděly mnoho zajímavého o životě ryb chovaných v rybnících, živočiších žijících v blízkosti rybníka i o rostlinách rostoucích v rybnících a kolem nich. Na pasece si pak každý vyzkoušel zasadit svůj stromek. Po dobře vykonané práci si nakonec všichni společně opekli buřty.

Děti z mateřské školy i školáci v Nové Peci si zase s Dušanem Tomaščíkem při procházení lesa připomněly, čím je pro les voda, a dozvěděly se také, že jednou z důležitých funkcí lesa je právě zadržování vody v přírodě. Zpestřením poučného dopoledne pro ně pak bylo povídání o střelectví, možnost vidět a potěžit si lovecké zbraně a naučit se jimi mířit na terč. Prokřehlí se nakonec všichni ohřáli u ohně, kde si také opekli buřty.

*Růžena Heřmánková,
lesní pedagožka divize
VLS Horní Planá*

STŘÍPKY Z HISTORIE LESNÍ SPRÁVY STRAŠICE

V loňském roce proběhla série článků k 90. výročí vzniku VLS. Dozvěděli jsme se, že historie VLS se začala psát v Brdech, kde vznikl první velký výcvikový prostor pro dělostřelce. Jednou z prvních lesních správ, která nepřetržitě funguje od roku 1928 dodnes, je i lesní správa Strašice. Od doby vzniku doznaly hranice správy jen málo změn (převzetí obecních lesů Těně a jinak pouze kosmetické změny hranic mezi sousedními správami). Území správy tvoří jakýsi střed brdských lesů; hranice s nelesními pozemky je poměrně krátká - jen v úseku Strašice - Těně - Zaječov - Kvaň a jinak sousedí se všemi brdskými správami - Jince, Obecnice, Nepomuk a Mirošov. Terén se zvedá od 500 m n.m. až po 831 m n.m. (vrch Koruna) a je značně členitý. Základní osu tvoří údolí Klabavy a Třítrubeckého potoka s bočními přítoky, nad nimiž se zvedají svahy okolních kopců (Kamenná, Kočka, Koruna, Tok, Jordán, Hlava). Severovýchodní část správy je méně členitá a nachází se v ní bývalá cílová plocha Jordán s rozsáhlými březinami vzniklými sukcesí. Zcela na severu se vypíná výrazný vrch Beran. Z krajinářského hlediska je určitě možno označit území strašické správy za nejmalebnější v rámci Brd.

Před vznikem střelnice patřily lesy na území strašické správy z malé části k panství Hořovice (horní část



údolí Rezervy a na východě úzký pruh při dnešní hranici se správami Obecnice a Jince). Hlavní část pak náležela k panství Zbiroh. Jednalo se o nejrozsáhlejší majetek v Brdech i širokém okolí; téměř sto let patřil Rožmberkům; za husitských válek přešel i s rozsáhlým panstvím ke královskému majetku, ale většinou jej spravovali zástavní držitelé, kteří se často střídali: Kolowratové, Šternber-

kové, Lobkovicové, Liechtenštejnové. V roce 1726 bylo panství významně rozšířeno jižním směrem o panství Mirošov.

Pohnutá je historie panství po roce 1868, kdy bylo prodáno pruskému podnikateli v oboru železnic, tzv. „Králi železnic“, B.H.Strousbergovi. Jeho vládnutí začalo nebyvalým rozmachem, protože Strousberg, který potřeboval ke svému podnikání železo, věřil, že zakoupené panství mu přinese velké množství železné rudy a uhlí. Prohlašoval, že z Podbrdsk vytoří „Český Manchester“. V železárnách se započaly rozsáhlé modernizace, začaly se stavět nové „koksové“ pece, slévárny a válcovny a též železniční trať ze Zbiroha do Mirošova (její násep je místy v terénu ještě patrný). Za prací se sem sjížděly tisíce dělníků.

Podnikatel však přecenil své síly i kvalitu brdské železné rudy a již v roce 1875 zkrachoval; na dlažbě se ocitlo

na 6000 dělníků. Jeho krach zřejmě oddálila obrovská kalamita v lesích panství; na podzim 1868 těžký sníh prořídil porosty, následovaly silné vichřice a v říjnu 1870 dokončil dílo zkázy orkán. Bylo nutno zpracovat kalamitní dříví, ze kterého měl Strousberg dočasné zisky, protože vzniklé holiny se nezalesňovaly. Uvádí se, že těžký sníh a vichřice zničila ve zbirožských lesích plochu 633 ha, vichřice z r. 1870 - 898 ha a následná kůrovcová kalamita 1168 ha. Zbirožské panství se zuboženými lesy pak koupil v roce 1879 dobříšský kníže Colloredo-Mannsfeld. Ten se ujal lesů jako řádný hospodář; holiny byly i za cenu obrovských nákladů



v souladu s liniemi rozdělovací sítě veden od severovýchodu, případně jihovýchodu. Zalesňováno bylo v dříví většinou smrkem, pouze na přelomu 19. a 20. století ve větší míře bukem a jedlí, což však nebylo příliš úspěšné vzhledem k vysokému stavu jelení zvěře. Přesto lze území dnešní lesní správy Strašice, zejména severní svahy Koruny a oblast Vrchů a Lipovska na pravém břehu Třítrubeckého potoka a Klabavy označit za území s nejpestřejší druhovou skladbou ve středních Brdech. Snaha o zavádění buku zde byla rovněž v období socialismu a na současném zastoupení dřevin je to znát.

Z minulosti LS Strašice se dochovalo několik pamětních knih. Z nich nejstarší popisuje období od počátku hospodaření VLS - čili od vzniku LS Strašice jako součásti VLS. Unikátním záznamům z tohoto historického pramene, který popisuje prvorepublikové dějiny - od organizačního členění správy na třech polesích o celkové výměře 4200 hektarů, přes popis prací na odlesňování dopadové plochy Jordán, až po problémy, s nimiž se museli potýkat lesníci ze Strašic během mobilizace po Mnichovské dohodě, se budeme věnovat v příštím vydání podnikového časopisu.

Děkuji za poskytnutí informací a materiálů: Ing. Jiří Lukáš, Jaroslav Hájek, František Hůrka

Václav Pernegr,
vedoucí lesní správy Obecnice
srovnávací fotografie Strašic:
Václav Víšek



POMNÍK V RALSKU PŘIPOMÍNÁ PŘÍBĚH O NEPOHODLNÉM HRDINOVÍ

Kousek od zříceniny hradu Děvín v krásných kulisách tamní přírody ve správě VLS stojí na křižovatce lesních cest střídmý pomník, který připomíná, že na tomto místě se uzavřel příběh nositele řádu Hrdiny Sovětského svazu a dalších 18 vyznamenaní Antonína Sochora. Jde o příběh, který má všechny románové parametry. Nechybí v něm dobrodružství, odvaha, hrdinství i zlo, zrada a zákulisní intriky. A vinul se klíčovými okamžiky novodobé historie od mnichovské zrady, přes důležité bitvy druhé světové války až po boje o vznik židovského státu na Blízkém východě a nástup stalinistů v Československu k moci.



Antonín Sochor s rodinou

Pomník na křižovatce frekventovaných cyklotras není nijak okázalý. Připomíná, že zde v noci z 15. na 16. srpna 1950 narazila nákladní vojenská Tatra 111 do štábního Tudora. Neosvětlené nákladní vozidlo na přehledném rovném úseku plnou silou nabralo vojenský osobní automobil v místech spolujezdce, na němž seděl válečný hrdina Antonín Sochor. Ten utrpěným zraněním následně podlehl v nemocnici v Jablonném v Podještědí. Nezachránil jej ani fakt, že v době nárazu měl na klíně nabitý samopal, který sebou vozil poté, co na něj byly již dříve spáchány tři neúspěšné atentáty. Desetiletí byl tento incident oficiálně prohlašován za nešťastnou událost, dnes jej většina historiků považuje za naplánovanou politickou vraždu.

Trpký Mnichov v armádní uniformě

Antonín Sochor se narodil v předvečer první světové války ve vestfálském Lobernu, kam jeho rodiče odešli, stejně jako stovky dalších severočeských havířů, za prací. Jeho otec narukoval do armády a z bojů na západní frontě se vrátil jako válečný invalida. Rodina se vrátila do severočeského Duchcova, kde malý Antonín vyrůstal formován otcovými postoji. Tatínek byl zapálený sociální demokrat, který syna vedl k lásce vlasti a úctě k masarykovské demokracii. Na dospívajícího Antonína měl významný vliv také skauting. V místním oddíle dokonce působil jako vedoucí i po nástupu na střední školu. Na vojnu narukoval na Slovensko v roce 1936, kdy domácí

i evropskou politikou již naplno zmítaly obavy z nástupu Hitlerova fašismu k moci. Ve vojenské uniformě sledoval podpis Mnichovské dohody, která mu zabránila hájit svoji vlast. Po demilitarizaci se vrátil do Duchcova, ale jen nakrátko. Protesty proti nástupu Henleinovců k moci pohraničí si vysloužil nuceně nasazení v Říši. Ze střeženého a ostnatým drátem obehnaného tábora v Sandorfu u Lipska, kam byl deportován, nebylo úniku. Mladý demokrat, který toužil bránit svoji vlast, však obratně využil toho, že jeho rodištěm bylo Německo. Přihlásil se do jednotky dobrovolníků, kterou formoval Wehrmacht a při první možné příležitosti utekl do Polska. Zde se v létě 1939 přihlásil do československých jednotek, které zde formoval tehdy ještě plukovník Ludvík Svoboda.

Hrdina do Sokolova

Málo se mluví o dějinné epoše Svobodovy armády po napadení Polska armádami Hitlera a Stalina. Sověti si z počátku s československými vojáky

nevěděli rady, nejdříve je odzbrojili a pak přesunuli na Blízký východ. Spojenci se z nich stali až poté, co padl pakt Hitlera se Stalinem, když Wehrmacht zahájil operaci Barbarossa proti Sovětskému svazu.

Jako velitel čtyř samopalníků se Antonín Sochor vyznamenal již při bojovém křtu československé jednotky v bitvě u Sokolova. Podařilo se mu špatně střeženým koridorem přes horčičí vesnici se svými muži proniknout až do týla nepřitele, kde za nejprudší palby v přestřelce zlikvidovali skupinu německých tankistů. V akci však byl raněn a převezen do nemocnice v Charkově. Město i s nemocnicí však vzápětí dobyli Němci, zraněnému Sochorovi se však povedl husarský kousek. Z nemocnice uprchnul společně s ošetřovatelkou a dalším československým vojákem a dovedl je všechny do bezpečí.

Za vynikající velení v bojích u Bílé Cerkve, byl vyznamenan československým válečným křížem. V bitvě o ukrajinské hlavní město Kyjev je již



VI 1966
1951

Bedřich Reicin, foto po zatčení v procesu se Slánským

velitelem roty, s níž během postupu na tancích obsadil závod Bolševik, získal strategicky velmi důležité nádraží a dospěl až k řece Dněpru.

V Dukelské operaci byl těžce zraněn při dobývání dukelského průsmyku a zneškodňování silného opevnění kóty 534. Podařilo se ho evakuovat do nemocnice v Odrzykonu, kde mu z těla vyoperovali 218 střepin. Nemohl se ani dočkat uzdravení a po vyléčení se ještě zúčastnil dalšího osvobozování našeho území. V bojích za osvobození získal celkem 18 vysokých vyznamenání a nechybí mezi nimi ani Řád bílého lva vedle vyznamenání jugoslávského, rumunského i polského a řady sovětských.

Mocný nepřítel ve vlastních řadách

Již v bojích na území Sovětského svazu však Antonín Sochor získal nepřítele, který jej později s pravděpodobností hraničící s jistotou připravil o život. Byl to nepřítel ve vlastních řadách, kterému se nemohl hrdinně postavit v poli – pozdější šéf vojenského zpravodajství Bedřich Reicin.

Bedřich Reicin byl už od mládí přesvědčený komunistický aktivista a pozdější úzký spolupracovník Gottwaldovy komunistické buňky v Moskvě. Syn židovského učitele z vlasti do Moskvy unikl díky deportaci, zde se coby někdejší zapřisáhlý antimilitarista stal v krátké době frekventantem záložní důstojnické školy, po jejímž absolvování byl na žádost Gottwalda zařazen k československým jednotkám jako osvětový důstojník. V této funkci se rotný Reicin zúčastnil prvních bojů a již u Sokolova se seznámil se zapřisáhlým demokratem Sochozem. Reicin, kterého se pro jeho povahu stranili již spolužáci (a označovali jej hanlivou přezdívkou Kinderfricek) po celou dobu války udržoval těsný kontakt s moskevským vedením KSČ a fakticky řídil ilegální organizaci KSČ v čs. vojenských jednotkách v SSSR. Úzce spolupracoval také se sovětskými zpravodajskými orgány a byl jejich stálým informátorem. Už v Buzuluku měl Reicin síť spolupracovníků, kteří mu předávali informace o všech důstojnících. A oblíbený hrdina Sochor, který byl zarytým vyznavačem masarykovských



Antonín Sochor se spolubojovníky po vyznamenání Zlatou hvězdou za boj o Kyjev



Antonín Sochor (uprostřed) při výcviku izraelských tankistů na Libavě

ideálů, se stal okamžitě trnem v jeho oku. Sám Sochor se podle dobových svědectví se svými více než kritickými názory na Reicina, ostatně také příliš netajil.

Reicina podle historiků nijak neměl v oblibě ani Svoboda, Sověti však prosadili, že byl pro ně užitečný nadporučík již v lednu 1945 jmenován přednostou nově zřízeného oddělení Obranného zpravodajství 1. čs. armádního sboru (OBZ). V čele této zpravodajské instituce (vojenské kontrarozvědky) začala Reicinova závratná, byť ve finále poměrně krátká, vojenská kariéra. Zaznamenal úžasný hodnostní vzestup – v polovině května 1945 už byl majorem, v říjnu 1946, kdy se stal náčelníkem vojenské kontrarozvědky a tím i nejmocnějším

mužem armády, byl již plukovníkem a na podzim 1948 byl povýšen do hodnosti brigádního generála.

Sochor se stal Reicinovi trnem v oku již za války a s lety jeho nenávisť k hrdinovi, který se stal slavný díky odvážným kouskům v bojových operacích, jen rostla. Není se čemu divit, oba muži byli doslova protiklady – Sochor byl přímý, odvážný voják a Raicin zákulisní intrikán, který službu v armádě chápal jako výtah k moci, po níž chorobně prahнул. Všichni, kteří Bedřicha Reicina blíže poznali, se shodují v tom, že jeho nejvýraznější vlastností byla obrovská ctižádost spojená s bezohledností až krutostí. Pro svůj prospěch a postup obětoval bez výčitek kohokoli, i bývalé spolubojovníky.

Po únoru 1948 řídil „očistu“ armády, v níž bylo vyhozeno přes 2300 důstojníků. Mnozí z nich byli na základě vykonstruovaných obvinění v nezákonných procesech odsouzeni k dlouholetým trestům, a někteří dokonce k trestům smrti. Podílel se také na justičních vraždách generála Heliadora Píky, majora Jaromíra Nechanského a majora Claudia Šatany.

Bohumila Řičicová-Uhlířová, která byla Reicinovou sekretářkou, o něm později řekla: „Rozhodoval vždy a ve všem sám, s nikým se neradil. Chtěl stát v zákulísi a vychutnávat pocit, že absolutně ovládá životy lidí. Odstraňovat z cesty kohokoli, o němž ho třeba jen napadlo, že by se v budoucnu mohl stát jeho sokem...“

Zatímco s jinými nepohodlnými důstojníky šéf rozvědky uměl zatočit, Sochor byl pro něj stále „jiná váhová“ kategorie. Proti oblíbenému a opěvovanému válečnému hrdinovi nemohl otevřeně vystoupit, neprošlo by mu ani vykonstruované obvinění.

Budování izraelské armády

Sochor se navíc stal jednou z klíčových postav zahraničněpolitické mise, v níž se Československo a jeho armáda po válce angažovaly. Již během roku 1948 poskytl stát významnou materiální i personální pomoc nově vzniklému Izraeli. Okolní arabské země napadly židovský stát prakticky okamžitě po jeho vzniku 14. května 1948. V předvečer útoku mělo velení židovské obranné milice Hagana k dispozici na 30 000 mobilizovaných mužů a žen. Chyběla jim však technika i dostatek vycvičených vojenských specialistů. Obojí poskytl právě Československo, a to jako prakticky jediný stát na světě. Během přísně tajné akce nazvané „Důvěrné Izrael“ proudily do Palestiny ruční zbraně, munice, ale i stíhací letouny Avia S-199 či Spitfire. Zároveň se během jara a léta 1948 rozběhly výcvikové kurzy pilotů i pozemního vojska. V prostoru dnešního vojenského újezdu Libavá se vytvářela mechanizovaná brigáda, která měla jako celek působit v Izraeli. A velitelem této operace byl jmenován právě válečný hrdina, major Antonín Sochor. Ve Stráži pod Ralskem se následně stal také velitelem výcviku speciálních izraelských sil. Během



Židovské vojínky v Ralsku

několikaměsíční přípravy vybudoval dvě perfektně vycvičené brigády, s nimiž pak odletěl do Izraele, kde působil ve funkci poradce operační správy izraelské armády.

Antonín Sochor tak byl klíčovou součástí mise, o níž později řekl první izraelský premiér Ben Gurion: „Československo zachránilo Izrael před porážkou a zničením.“ A v izraelských politických kruzích se během svého působení stal pomalu větším hrdinou než doma. Jen pro ilustraci, bylo to v době, kdy vznikla báseň jednoho z nejznámějších izraelských básníků Natana Altermana oslavující „českou pušku“, která se dostala do slabikářů židovských dětí.

Čtyři atentáty

V pozadí celé pomoci však stála snaha Stalina získat důležitý vliv na Blízkém Východě. Poté, co se ukázalo, že Židé nebudou dělat Sovětům užitečné idioty v jejich geopolitických hrách, příznivé vztahy s Izraelem začaly ochlazovat. A Antonín Sochor jen o vlásek přežil první útok, když bylo letadlo, kterým se vracel domů z Blízkého východu, ostřelováno.

Když se pak dvakrát vrátil ze služební cesty do vojenského prostoru v Ralsku s „náhodou“ prostřelenou karoserií auta, změnil se jeho život v podivnou gangsterku. Válečný hrdina začal sebou vozit ostře nabitý samopal na svou ochranu.

Ten mu však onu vlahou srpnovou noc v Ralsku nepomohl, náraz do štábního

vozu byl tak destruktivní, že podplukovník Sochor utrpěl poranění, která nemohl přežít. Ještě než byl odvezen do nemocnice, přijíždí na místo nehody překvapivě rychle jeho letitý nepřítel a náčelník tajné vojenské služby Bedřich Reicin.

Podivný průběh má pak následně šetření záhadné autonehody. Řidič Tatry 111, který stěží pochopitelnou nehodu zavinil, byl sice odsouzen, následně však byl za podivných okolností propuštěn a ještě před koncem roku 1952 utekl do zahraničí. Následně zmizel neznámo kam.

S čím kdo zachází...

Překvapivé zjevení Reicina na místě, kde umíral jeho letitý sok, vyvolává samozřejmě řadu spekulací o tom, jak byl mocný šéf armádní tajné služby do celé věci zaangażován. To však již přesně nikdy nikdo nezjistí. Sám byl nakonec obviněn a odsouzen ve vykonstruovaném procesu s Rudolfem Slánským. Zatčen byl na rozkaz nového ministra obrany Čepičky a v nově zřízené věznici na zámku v Kolodějích se stal stejně bezbrannou obětí, jako byli ti, o jejichž osudu dříve rozhodoval. Smrt si pro něj přišla v noci 2. prosince 1952 na dvoře pankrácké věznice.

Podplukovníka Sochora naopak o tři roky později povýšil Antonín Zápotocký in memoriam do hodnosti generála. O jeho izraelské misi i záhadné smrti se však dalších 35 let mlčelo.

VOLBY DO DOZORČÍ RADY



Trojici zástupců z DOS, divize Mimoň a ŘSP počátkem května do statutárních orgánů zvolili zaměstnanci.

Z 18 kandidátů získal nejvíce platných hlasů Joachim Dávid z divize ostravy a služeb (579 hlasů), který zastupoval zaměstnance v dozorčí radě

také v předcházejícím období. Na druhém místě svůj mandát obhájila hlavní účetní divize Mimoň Eva Morková (486 hlasů). Třetím zástupcem zaměstnanců ve statutárních orgánech podniku se nově stal vedoucí oddělení investic, projektů a staveb Libor Barák (323 hlasů).

VÝROBNÍM NÁMĚSTKEM JE ONDŘEJ VYBÍRAL

Na pozici výrobního náměstka Vojenských lesů a statků nastoupil 1. června Ing. Ondřej Vybíral. Do státního podniku přišel z pozice zástupce ředitele pro výrobu Lesní správy Arcibiskupství pražského.

Šestatřicetiletý Vybíral je absolventem oboru lesního inženýrství na lesnické a dřevařské fakultě Mendelovy univerzity v Brně, vedle toho absolvoval stáže a studijní pobyty

na univerzitách ve Finsku, Norsku, ale také na Kostarice nebo v Mexiku.

Pracovní kariéru zahájil praxí na lesní správě Ing. Jerome Coloredo-Mansfelda na lesní správě Zbiroh i jeho majetcích v Rakousku, pracoval ve vedoucích funkcích několika soukromých společností a před nástupem k VLS působil na ústředí Lesní správy Arcibiskupství pražského.



OLŠINA PATŘILA MOTORKÁŘŮM „Z OBRANY“



Poslední květnový víkend se do rekreačního střediska VLS na Olšině sjeli vyznavači jednostopých strojů z resortu obrany. Oficiálně se jednalo o Motorkářský sraz Armády ČR, pozvánka však platila i pro další složky spadající pod resort Ministerstva obrany ČR a tak se akce zúčastnila i řada motorkářů z Vojenských lesů a statků.

Na Olšinu se sjela asi stovka účastníků na terénních strojích, chopperech i silničních speciálech. Dvoudenní sraz měl na programu společnou výjízdku, před kterou strojům požehnal armádní kaplan. Plánované soutěže sice zhatil vytrvalý déšť, o to více však zbylo času na poznávání a debaty.



Vítěz soutěže minulého kola

- Eva Zikmundová -

s fotografií „Dovádějící zubří“.
Gratulujeme.

Jan Sotona, šéfredaktor

Příspěvek do rubriky „fotosoutěž“
posílejte prosím na e-mail:

jan.sotona@vls.cz



OLŠIŇSKÁ DVANÁCTKA

2019

Čtvrtek, 5. září 2019, areál RZ Olšina

PROGRAM

5. 9. 2019

- 9:00 **Příjezd ubytování**
10:00-11:00 **Volný trénink**
11:00 **Zahájení a los**
11:30-18:00 **Disciplíny**
18:30 **Slavnostní vyhlášení**
19:00 **Volná zábava, koncert**

6. 9. 2019

- 08:00-10:00 **Snídaně, odjezd**

Srdečně zve ředitel Vojenských lesů a statků ČR, s.p., Ing. Petr Král